

"DRAUGAS"
 SAVAITINIS LAIKRAŠTIS.
 LEIDINYS KAS
CETVERGAS
 MIESTE
 WILKES-BARRE, PENNA.
 314 E. Market St.
 KAINA METAMS:
 Susispaus Vokietijoje \$2.00
 In Kanada ir kitose šalyse \$3.00
 APREIBIMU KAINOS ATSIŲYRIMAS
 Rastatės aštuonias:
 REV. A. KAUPAS,
 64 Church St., Pittston, Pa.
 Priešus siunčiant ir su vienkartinėmis reikėmis
 kreipia šiuo adresu:
"DRAUGAS",
 314 E. Market St., Wilkes-Barre, Pa.

DRAUGAS

KATALIKU LAIKRAŠTIS.

Lithuanian Newspaper
"DRAUGAS"
 (THE FRIEND)
 Official Organ of the Lithuanian Roman
 Catholic Alliance of America
 PUBLISHED EVERY THURSDAY,
 314 East Market St.,
 Wilkes-Barre, Pa.
 SUBSCRIPTION RATES:
 In United States \$2.00
 Canada and other parts \$3.00
 Advertising Rates on Application.
 All Communications and Money Orders
 must be addressed to:
"DRAUGAS",
 314 E. MARKET STREET,
 Wilkes-Barre, Pa.

Organas Susivienijimo Lietuviu Rymo-Kataliku Amerikoje.

No. 14. WILKES-BARRE, PA., 9 D. KOVO (MARCH) 1911 M. ENTERED AS SECOND-CLASS MATTER AUGUST 21ST, 1909, AT THE POST OFFICE AT WILKES-BARRE PA., UNDER THE ACT OF MARCH 3, 1897. **Metai III.**

Antroji Gavenios Nedelia.

Lektija. I Tes. IV, 1-7.
 — Broliai: Prašome jusų ir maldiname Viešpatyje Jėzuse, idant kaip, priėmę musų, kokiū būdu jus turite vaikščioti ir Dievui pamogti, taip ir vaikščiotumėte, idant tuo daugiau gautumėte. Nes žinote kokių priskyrimų jums daryta per Viešpatį Jėzų. Nes ir Dievo valia jusų paventimas: idant užsilaikytumėte nuo paleistuvybės: idant mokytų kiekvienas jusų savo indą laikyti šventybe ir padarime, ne noro išdime, kaip ir stabmeldis, kurio nepažįsta Dievas. Idant niekas nespautų ir pagautų kokiam reikale ir brolio, nes to viso atsisakytų ir Viešpats, kaip ir jums pranešėme ir rašėme. Nes nepavardintų Dievas neįstatatų: idant nepavardintumėte mūsų Viešpatyje Jėzuse Kristu.

Evangelija. — Mat. XVII, 9-13.
 — Anuomet paėmė Jėzus Petrą ir Jokubą ir jo brolį Joną ir užvedė anuos ant aukšto kalno skyrum. Ir persimainė jų akys. O Jėzus veidas pražišėjo, kaip saulė, o jo rūbai stovėjo, kaip sniegas. O štai pasirodė Jėzus Mošė ir Elisas su juo kalbant. O atsakydamas Petras tarė Jėzui: Viešpatie, gerai yra mums čia būti. Jei nori, padarykime čia tris gyvenimus: tau viena, Mošėi viena ir Eliaui viena. Jėzus jam kalbantis štai šviesos debesys uždegnė anuos. O štai balsas iš debesio, kalbantis: Tas yra mano mielas sūnus, kuriame sau gerai patinka — jo klausykite. O Jėzus mokiniams puolė nuo savo veido ir labai bijojo. Ir priėjo Jėzus ir palietė anuos ir tarė jiems: Nėra baimės, o nebijokite. O Jėzus savo akis, nieko neįžvelgė tik vieną Jėzų. O kad Jėzus nušėjęs nuo kalno, įsėdėjo žemėn, Jėzus, tardamas: Jūs man neuakyskite regėjimo, kol žmogaus sunus kelias iš numirusių.

MINTIES NUODĖMĖS.

„Iš širdies išsina piktos mintys... Tai yra, kas sukuria žmogų“, žodžiai iš 19. Atsiranda, kartais, žmogus malai apsviestas, kurio mano, jogei nusidėti galėtų tik širdies ir darbas, o galvos mintis ir širdies darbas, kad ir blaurig-

si, tai nėra paklydimai ir buk iš jų nereik per išpažintį apsisukti. Yra tai didelė klaida. Juk žmogus tuomi ir skiriasi nuo kitų žemiškųjų tvary, kad jis mintija, tur išminingą sielą. Bažnyčia mokina mus daryti išpažintį iš nusidėjimų papildytų mislia, žodžių ir darbu. Žmogus ne tik kad nusidėti gal mintis ir širdį, bet kad ši pastaroji yra net versmė visų jo pikty žodžių ir darbų. „Iš širdies, sako Šventraštis, išsina... žmogūdybės, svetmorybės ir t.t.“

Minties nuodėmėmis yra ne tik įsivaizdinimai blogo, nepamatuoti įtarimai, bet taip pat blogi valios palinkimai, blogi pamėgimai, troškimai, džiaugsmas iš papildyto blogo. Taip link Dievo galima nusidėti prisileidžiant abejojimo tikėjime, mūrmėjimo priešai Apveizdą, nusiminime, burnoje me širdyje, džiaugsmo gir-dint, kaip tikėjimą persekioja. Link artymo: netei-sių įtarimų, paniekų, pavy-du, blogų linkėjimų, troškimų ką blogo jam padaryti, džiaugsmą iš blogų artymo darbų, ar nelaimių, jo turtu pageidimų ir t.t. Link sąs-paties: tuštybė, puikybe, įsivaizdinimu blogų daiktų su valios prielankumu ir pa-mėgimu, nedori pageidimai, pasidžiaugimas iš padarytų blogų darbų. Šios mintys, ka-davėsi iš liuosos valios ir di-deliame dalyke, yra mirti-nos nuodėmės. Sakau kada esi iš liuosos valios, nes jo-kios tuomet nėra nuodėmės, jei nėra prisidėjimo valios: Te skrajoja jeib kokios min-ties galvoje arba pageidimai širdyje, jei mes ant jų ne-paisom, pamėgimo juose ne-turime, nėra priežasties ne-rimoti. Bet jei ant blogų minčių su noru pristojame, subiauriname savo sielą, ku-ri yra Dievo bažnyčia; blo-gas, nuodėmingas mintis, liuosos valia, sąvyje nešioda-mi, tampame panašiais į iš-baltintus rakstus, pilnus pu-vėsių viduje. Žmonės nere-gi, kas dedasi mūsų širdyje, bet anuolai ir Dievas mato. Siela, blogomis mintimis už-kreata, yra kaip užnuody-tas šaltinis, kuris mirtį, nuo-dėmę, skleidžia aplinkui. Kaip ugnis nužgesinta įsi-dega ir didelius padaro nuo-stolius, taip blogos mintys nenustelbtos gimdo žmogū-dybes, svetmorybes, va-gystes, neteisius liudijimus ir t.t. Tokia siela, sykiu su nuodėme, jau ir bausmę są-vyje nešioja, nes ją apima nerimastis ir baimė.

Vaistu nuo blogų minčių yra nuolatas darbas, vengi-mas pikty draugysčių, blogų laikraščių ir knygų. Umas blogas minties prašalini-mas, kaip kibirkštį užgesi-

nant, kuri ant pakulų krin-ta; paniekinimas, jei ji pra-šalinta vėl grįžta. Gery, do-rinanti knygų skaitymas, šventi apmąstymai, nes jie paduoda išganingus mintis ir žmogaus sielą paverčia ir Dievo šventyne ir Šv. Dva-sios gyvenimu. S.

A. A. Kunigui Petriui Abromaičiui!

Pereitos savaitės panedėlio naktį, vasario 27 d., pasi-mirė kun. Petras Abromai-tis, Minersvillės lietuvių pa-rapijos klebonas. Sirgo apie dvi savaites uždegimu plu-čių ir inkstų. Nabašnikas gimęs Salčininkų kaime, Krosnos parapijoje, Stara-polės pav., Suvalkų gub. Gimnazijos mokslo ėjo Sta-rapolėje, i kunigus įsiventi-no Seimuose ir apie 10 metų išbuvo klebonas Seimų vysku-pijos parapijose: Rudami-noj, Kapčiamiesty, Puns-ke, 1885 m. a.a. Seranton'o vyskupas J. M. O'Hara parkvietė kun. Petrą i Ame-riką organizuoti lietuviškas parapijas. Vyskupas net lai-vakortę buvo nusuntęs. At-vykęs Amerikon, kun. Abro-maitis apsigyveno Hazleto-ne, kur tuomet rado didesnį lietuvių būrį. Buvo drauge ir lenkų klebonu. Čia suor-ganizavo parapiją ir nupir-ko nuo protestonų nedidukę medinę bažnytelę, kurioje ir iki šiol Hazleton'o lietuviai Dievą garbiną.

Po trijų metų darbavimo si Hazletone, 1888 m. kun. Petras persikėlė i Philadel-phijos vyskupiją ir apsigy-veno Mahanoy City. Čia jo darbo vaisiai yra žymūs. Su-organizavo parapiją ir pa-statė gražią, gotiško stiliaus, dabartinę šv. Juozapo bažny-čią. 1891 m. kun. Abromaitis pradėjo važinėti i artimą Shenandorį ir tenai organi-zuoti lietuvius. Shenandor-jie lietuvių skaitlius smar-kiai augo, taip, kad 1893 m. kun. Abromaitis persikėlė i Shenandorį parkvietės i Ma-hanoy City kun. Pautienų. Shenandoryje išklebonavo 15 metų. Čia išsyrk pastatė medinę bažnytelę, bet ta tuo-jaus pasirodė per maža, ta-tai pastatė erdvę ir gražią dabartinę mūrinę. 1908 m. persikėlė atgal i Mahanoy, bet lietuviai, kuriems prieš penkioliką metų tarnavo ir buvo geras, dabar jau ne-kenė savo geradėjo senelio ir todėl pereitais metais ta-po perkeltas i Minersvillės lietuvių parapiją, kur at-sidėjo žemiškos kolonijos gal-b Vargos senam — jo niekas nekandė.

Palaidojimas tęsiasi atsi-liko su didele iškilmė. Pėt-nyčios vakare, kovo 3 d., la-donas nulydėtas i bažnyčią ir per ištisą naktį buvo drau-gijų sergiamas. Visos šešios lietuvių draugijos dalyvavo ser-menyse. Subatoje 10 val. ta-mis atlaikytos gedulingos pa-maldos ir šv. mišios už a.a. kun. Petro dušią, dalyvau-jant miniai žmonių ir 27 ku-nigams. Kun. Masson atlai-kė šv. mišias, o kun. Dum-čius pasakė gražų pamokslą. Stebėtina, kad nei vieno ai-rieno kluogo nebuvo. Buvo 10 lenkų kunigų, 9 vokiečiai, žinoma, iš artimesnių vie-tų, ir 8 lietuviai: kun. Dar-gis, kun. Pautienius, K. Dumčius, k. Milukas, k. Taš-kunas, k. Duriešas, k. Ka-minskas ir kun. Vizgirda. Iš tolimesnių vietų kunigams ne-galima buvo atvykti, nes su-batoje sunku parapiją pa-likti. Pasibaigus dievmai-dybei 1 val. po pietų specia-lišką Readingo tradicija la-vonės perversas i Shenandorį i Lydėjo kun. d. J. Ma-son, kun. Pautienius, k. Kaminskas, k. Milukas, k. Duriešas, k. Vizgirda, tris Shenandorio lenkai kunigai, visos Minersvillės lietuvių draugijos ir šep daug ukvatni-nikų. In Shenandorį trauki-nis atėjo 3½ val. po pietų. Shenandoriečiai gražiai pa-virolė. Kelios draugijos su-benu laukė ant stoties. Paė-mieji nabašniką lydėjo i šv. Jurgio bažnyčią: ilga linija mergaičių, paskui mergaitės su gėlėmis ir da ilgesnės draugijų eilės. Žmonių buvo pilnos gatvės. Muzikai gėdu-lingai maršą griežiant atly-dėjo i bažnyčią. Bažnyčioje palaikytą apie 2 val. ir atlai-kius trumpas pamaldas, to-j pačioj tvarkoj draugijų ir daugybės žmonių nulydėta i šv. Jurgio kapinyną ir... palaidota. A. a. jo dušiai.

Kun. Abromaitis atsižy-mėjo blaivumu ir nepapras-ta kantrybe. Niekas nematė jo pikto, niekas negirdėjo nuo jo pikto žodžio. Buvo labai taupus. Savo pinigų neleidavo vėjais, todėl ir bu-vo laikomas turtingiausiu Amerikos lietuvių kunigų. Gyvais pinigais neturėjo daug, nes viską, ką sutau-pdavo, įdėdavo i farmas, ku-rių turėjo vieną netoli Bal-timorės, o kitą Virginijoje. Ant šios pastarosios randasi didelės girios. Neseniai kun. Abr. nusipirko doką Balti-morėje, įsitaikė garlaivį ir vežiojo medžius iš Virgini-jos i Baltimore, kur juos lengvai pardavdavo. Pelną turėdavo nemažą.

Testamento nepaliko, ir nežinia kam teks tie turtai. Tuotarpu Minersvillės lie-tuvių parapijos reikalus ap-riupina kun. Taškunas, kol-ibus paskirtas klebonas.

Iš Lietuvos.

Trakai (Viln. gub.). Vie-tiniame kalėjime sėdi 19 po-litiškųjų, iš jų trys moteris: M. Maciulevičienė (su tri-pomis vaikais; nuteista už streiką), A. Butkevičiūtė ir R. Levin. Iš vyrų: A. Roma-nauskis, A. Špicas, J. Kule-ša, J. Gražys, J. Šileika, M. Ambrazevičius, J. Liecha-drzyskis. Uždarbianti jų neišleidžia ir prisiema badą kėsti. Politiskieji laikomi skyriniam.

Abeliai (Ežerėnų pav.). Sausio 22 d. 12 val. nežinia iš kokios priežasties užside-gė miestelis. Sudegė 40 na-mų, 6 smuklės, 3 traktieriai, bažnyčia ir daug kitų triob-ų.

Ronava (Telš. pav.). Ne-seniai atsiveikino su vi-sų mylimu kleb. Krapsau-kiu. Buvo tai žmokus darb-tus, rupestingas, mokėjo pratinėti žmones prie apšvie-timo. Dvarponiams patai-kauti nemokėjo, bet dėl tos priežasties ir turėjo pasi-traukti iš mūsų krašto.

Kovarskas (Ukm. pav.). Sausio 21 d. buvo valsčiaus rinkinių sueiga mokes-čiams 1911 metų pasiskir-tyti. Sueigon — visai neti-kėtai — atvažiavo naujas že-miečių viršininkas. Patvir-tino visiems senąsias algas, raštininkui pridėjo 10 r. ma-loms ir gydytojui paskyrė 100 r. pašalpos. Stebuklingi tie gydytojai: siulai 500 r. pašalpos, siunčiam pakvie-timus i universitetus, o kaip nėra — taip nėra; gal ir at-silieps koks svetimtautis, tik ne savasai.

Sueigą užbaigdamas, žie-miečių viršininkas priminė valstiečiams, kad vasario 19 d. šių metų bus 50 metų sukaktuvės valstiečių. paluo-savimo. Priminę, jis prašė paskirti 180 r. Aleksandro II paminklui Kovarske pa-statyti. Kaikurie vyrai bu-vo beatsiliepia, kad „nėra pi-nigų“. Bet žemiečių virši-ninkas priminė, kad galima paimti iš sutaupytų pinigų (zapasnas kapitalas). Tada žemaičių viršininko suma-nymas buvo priimtas. Be to žemiečių viršininkas patarė nusigsti vasario 19 d. eartui telegramą su išreiškimu iš-tikimybės jausmų. Visi su-tiko.

Kaltinėnai (Ras. pav.). Baisi nelaimė. Pažerupų so-džiaus ukininko Č. Šeimyna išėjo iš namų, palikusi na-mie vienu—vieną kudiak. Tuo laiku grįžoje pasipai-niojo kiaušė ir sudraskė vai-kelį. Vaikas mirė. Tėvai dėl neatsargumo paduoti teis-man.

Beržėnai (Šiaulių pav.). Geras sumanymas. Vieną kartą susirinko vietiniai ukininkai ir pradėjo kalbė-tis apie rūkymą. „Ir ką-gi, girdi, prirūkysi, — tik keš-nę ir save džiiovinsi“. Nuta-rė mest rūkymą. Kaip pasa-kyta, taip ir padaryta — pipkes ėmė ir sudaužė. Viet-on rūkymo nutarė išrašyt „L. Uk.“

Palėvėnė (Ukmer. pav.). Stebuklingas gydytojas. Du bliškuose apsigyveno „geras gydytojas. Gydo ne su vais-tais, bet su pirtimi. Nuena ligonis, vedasi tuojau pirtin... ir vanoja; gydytojas sušyla, ligonis prakaituoja. Nežinau kaip išgydo, bet ne-brangintinkas... neima daug. Musų gydytojis vie-noje vietoje nenugyvena, — pagyveno Dubliškuose, da-bar persikraustė Starko-niuosia... ir eina kaimas nuo kaimo.

Prienai (Mariamp. pav.). Kaip godoja žmones. Sausio 20 d. eidamas gatve elgėta Misiurevičia paslydo ir nu-silaužė koją. Pavadintas daktaras koją apžiūrėjo ir pasakęs, kad koją nulaūžta, išėjo sau. Tada Misiurevi-čius prašė, kad vežtų jį i li-gonbutį; o artymiausias li-gonbutis Marijampolė už 8 mylių. Burmistras tuoj davė vežimą ir liepė vežti i Kle-biškių valsčių. Ten ligonis pernakojo „šaltojoj“ ir ant rytojaus (nedėlio) nu-vežė i Mikališkių valsčių. Čia pralaukė „šaltojoj“ iki sereidai, nes sekretorius už trijų dienų rengėsi važiuoti i Marijampolę, tai turėjo lai-ko siųsti, tą žmogų anks-čiau... Ir nežūrėjo to žmo-gelio vaitojimų, nei vaitas, nei sekretorius ir tik sere-doj su pajudusia koja nu-vežė i Marijampolę.

Tai kas prisiema nukęsti neturtingam žmogui.

Gelgaudiškis (Nau. pav.). Gelgaudiškio valsčiaus raš-tininkas J. Kriauciūnas už išdavimą, kai-kuriems žmo-nėms neteisotai pasportų, padirbimą viršaičio parašo ir už tą „savo darbą“ ėmi-mą pinigų nuteistas metams areštantų rotosna: teisės taipgi atimtos.

Padumblė (Šuval. rėd.). Sausio 17 d. mūsų kaime vieno ukininko pasiuto šuo. Išbėgdamas apriejo visas kiaules. Ukininkai nuvažia-vo pas burtininką. Tas paš-nabzdėjo, pašnabzdėjo, ir visos kiaušės taipogi pasi-uto.

Joniskis (Šiaulių ap.). Melvidžių kaimas jau seniai tariasi eiti vienasėdžiais, Cieniškų yra tulas žmogus, kurs visados dirba nuodin-ga alų; iš jo kiemo paskuti-nio grijo namo, bet matyti išgėrė to nuodingo alaus ir

Liubavas (Kalvar. ap.). Tariai liubaviečiai skirs-tyties kolonijomis, bet sun-kiat tas turybas eina.

Duok lūve, kad žmonės greičiau susitartų eiti ko-lonijomis, gal rečiau karvė-mą lankyti. Dabar, vietoj susiję paskaityti laikraštį, tuoj tuština „sorokovkes“. Tiesa, yra žmonių ir blaivų, bet neperdaug.

Punia (Trakų ap.). Sau-sio 6 dieną buvo parvežtas iš Alytaus (Vilniaus gub.) i Punią kažkoks daktaras—apgyvikas pas Eleną Ado-mienę, Gudaitienę, sergan-čią šašais.

Alytuje jis pareikalavo nuo žmogelio atvažiavusio jo pasiminti pinigų degtinei atvykęs i Punią pas ligonę vėl pareikalavo degtinės ir gerokai įklausęs ėmėsi dar-bų, na ir taip darbavosi to-liai, kolai moteriškė su kudiaku po ta geležimi Die-vui dūšius neatidavė. Tasai „daktaras“ dabar jau yra policijos rankose. Indomų, kaip pasibaigs tas dalykas.

Guonatai (Ylakių v., Tel-šių ap.). Sausio 21 d. (s. k.) sudegė ūkininko K. Klūnos. Priežastis tokia: šik. Š. vežė išmintus linus, kurie vežime užsidegė. Linams užsidegus, persigandę arklių inbėgo klūnonan, kur nuo vežimo tuojau užsilepsnavo viskas.

— Guonatiškiai prieš Nau-juosius Metus nutarė išsi-kirstyti vienasėdžiais. „Šaltinis“.

Reselėjai. 1891 metais Reselinių paviete savyžnių te-buvę 1998, o 1910 metais jų jau esą 3177. Taigi iš par-duotų dvarų per 10 metų pa-sidarė 1779 nauji savyže-miai. Rusams apgyvendinti Valstiečių Bankas mitykų dvarus Burbiškio, Tenėnu, trečiąją dalį Anelinų (2000 dešimčių) pirmiau išpikė lietuvių i ir Šinalaukio, pa-livarką.

Pabirė (Panevėž. pav.). Pabirės parapijoje labai yra prasiplatinęs paprotys da-ryti svigdinantį naminių alų. Tas alus tai yra tikri nuodai ir nevicnam išgėrus jo rei-kia baidai sirgti, o kartais net smertį rasti. Taip prieš Kalėdas atsitiko su Pabir-žės zakristijonu; jis buvo iš-važiavęs po parapiją plotkų vežioti, bet grįždamas iš Čie-niškių vakare galą sau rado rade. Visi spėja, kad tai pa-sekmės svaiginančio alaus; Čieniškų yra tulas žmogus, kurs visados dirba nuodin-ga alų; iš jo kiemo paskuti-nio grijo namo, bet matyti išgėrė to nuodingo alaus ir

nebesugrįžo į namus: ant rytojaus rudo ji nebegyva gulinti griovį prie kelio. Kas laimėjusia, kad Pabiržės parapijos nei krikščynės, nei vestuvės, nei net egzotikijos neapsieina be panašaus alaus. Egzekvijos dažniausiai daroma ne kad už dušes pasimelsti, bet kad turėti progą svaiginančio alaus išgerti. Ir čia gospadinės neretai atsižymi savo vaišumu: pirmuoliais rūpinasi svečiams užduoti "ne ro" alaus po keletą stiklų, o tie išgėrę gardaus alučio, tuojaus apsvaigsta ir Rygon važiuoja. Gospadinė nustato stalus valgiais, kviečia svetelius valgyti, o čia jiems laiko nėra, reikia "gardžiai" išsivieinti. Nors taip baisiai reikia sirgti, išgėrus panašaus alaus, tačiau ne vienas. Pabiržietis sako: "o kad mūsų kaiminė Darata per egzekvijas mus vaišino, tai vaišino, net iki šešto išsivėmimo, ar tokias vaišes galima užmiršti". Tiesa, kum. Korzonas buvo smarkiai pradėjęs kovoti prieš girtuokliavimą, buvo sudaręs kuopą pilnų blaivinukų, ir tas darbas gerai jam sekėsi, bet jam išvažiavus iš Pabiržės, girtuoklystė vėl pradėjo į savo vagą grįžti.

Sėta (Ukm. pav.). 12 sausio buvo čionai naujo viršaičio rinkimai. Jie šį kartą apėjo visiškai be vaišių ir tuo buvo įdomus, kad juose valstiečiai parodė didesnę savo reikalų supratimą. Paraginūs žemiečiai viršaičiui ir patarus vietiniam klebonui, vyrai įdėjo viršaičiui į sėlynas, kad neimtų jokių kyšių ir jokio užmokėjimo už patarnavimus. Kad gi nebutų jokio pamato imti už mokėjimą, nutarė padidinti viršaičio algą lig 100 rub. (pirma buvo tik 50 r.).

16 sausio Normalių sodinėjimo atsitiko nelaimė dėl nestatymo su ugnimi. Vėlyboje grįtelėje buvo pridėta džiūvinti ant pečiaus linų. Besikurenant pečiui užsidegė linai. Šeiminkė numetė linus nuo pečiaus ir mėgė juos gesinti. Tuo tarpu dūmų priruko pilna grįdė. Tuo met moteriškė pagriebus mažesnius valkelius ant rankų dviem didesniems liepė eiti pasakui savęs iš grįdės. Vienas išėjo, bet kitas 4 metų vaikas nusigandęs pasiliko grįdoje. Kuomet subėgė žmonės išplėdė langus ir išleidė dūmus, atrado jį visiškai užtroškusi, gulinti ant lovos.

Tauragė (Res. pav.). Iš 18 ir 19 dienų šio mėnesio Tauragės vartotojų draugijos sankrovoje sugavo vaiglių, 14 metų vaikina iš Tauragės miestelio. Tarnavo jįsai pirma sankrovoje, bet buvo pašalintas. Užsislėpęs krome, naktį atsiderė duris, išnešė vyno, žvakių, saldinių ir kitų daiktų, sukrėvė į tuščius pakus prie kromo, kad parėjus pasinektų, o kitus parsinešė. Jau jis šį darbą seniai bedirbęs. Kratydami namus jo tėvų, dar daugiau vogtų daiktų iš kromo radę. Pagal nurodymą šio vagiliaus jam draugavęs vogime vienas berniukas, einąs mokyti į progimnaziją.

Upys (Res. pav.). Šiek tiek šviesos pradėjo kristi ir ant mūsų apylinkės. Kuomet 1909 m. sodinėjimo tarpe (apie Upyną) laik

rašėjų vos penki numeriai teatkebandavo, šiemet jau jų ateina į 25; o priskaičius metinius šv. Kazimiero draugijos sąnarius — tai bus ir 35. Taigi mat šokia tokia pažanga yra. Rastys ir daugiaus skaitytojų, bet gėda, kad 1, maž tēra mokaučių suprantamai paskaityti, o 2, daug skatiko ištraukia degtinė su alučiu.

Tuotarpu vilianės veikiai sulaukti dvi valdžios mokyklai: viena Upynos miestelyje, o antra Vitogalos sodoje.

— Prieš Kaledas netoli Upynos sušalo to paties miestelio kalvio Brazausko 10 metų vaikas. Iš girtuoklystės kilo bėrimai ir muštynės tarp tėvų — Brazauskių. Tuo mi pergyzintas vaikelis, naktį išbėgo laukuosna ir paklydo, ir, kaipp menkai teapsidaręs, sušalo negyvai. Lavonas surasta tik po kelių dienų. Tuotarpu gi nelaimingasis tėvas, bijodamas atsakomybės prieš valdžią ir norėdamas atsikratyti pačios, išbėgo į Prusus, palikdamas be maisto ir pastoges ir pačią ir trejetą mažų vaikelių. — Tai ka daro girtuoklystė ir gimdytojų nesutikimas tarp savęs!

Krekenava (Pan. pav.). "Viltis" rašo, kad nuo Naujų Metų valdžia įkūrė dvi mokyklias: vieną mergaitėms pačiame miestelyje, antrą dideliame Ibutonių sodžiuje. Valstiečiai kiekvienai mokyklai paskyrė pašalpos po 20 rubl. I abi mokyklias atvažiuo mokytojai rusai, nieko nemoka lietuviškai. Valstiečiai prašė valdžios, kad paskirtų lietuvių mokytojus arba bent mokančius lietuviškai.

Pavilkytis (Panem. pav., Suv. gub.). Musų teisėjas ponas Domanskis parsigabeno į antrąsias raštininkes jauną žyduką iš Peterburgo. Ikišiolei dar nebuvo girdėti po telamus žydu, ypač žydukių, raštininkaujančių. Rodos, ir lietuvių šitokioms vietoms užimti yra gana. Naujoji raštininkė nei žodžio nemoka lietuviškai ir su žmonėmis nesusisieka lietuviškai.

Žmonės labai stebisi iš tokio savo teisėjo pasielgimo. "Vienybė".

Krekenava, Kauno gub. Trija ukinkai — Antanas Zalatoris, Jonas Balčikonis ir Jurgis Balčikonis, nieko nelaimėję Vilniuje per dvarų licitaciją gruodžio 2 d. 1910 m., grįžo namo. Krekenavoje A. Z. rado arklių ir parėjojo namo, o abudu Balčikoniu pasiliko, ieškodami sau pajistamų (mat, buvo mūšės diena), kad kas pavėžėtų namo. Jonas B., negavęs arklių, parėjojo namo pėsčias, o Jurgis B. rado pažįstamą uk. A. Kristinaitį su Žuku, kurie apsiėmė pavėžėti jį ligi Dvariškių, iš kur toliau ligi namų turėjo parvežti jį žentas. Prieš važiuojant visi gerokai išgėrė. Išvažiuo. Dar smūklėję būnant, Jurgis B. pasisakė kur buvęs, kokiuo reikalu ir t.t. Tai, matyt, girdėjo ir pašaliniai žmonės. Bevažiuojant, J. B. susivaidijo su Žuku, pastarasis tat ir išsiviešė jį iš vežimo, gerokai apdaužęs. Ar tai J. B. buvo labai girtas, ar Žukas taip smarkiai jį sutrenkė, kad J. B. neįjuto, kad jis guli ant kelio. Atsipeikėjęs, griebia-

si kišenėn — tebėra pinigai (buvo kišenėje apie 100 rb.) griebiasi pakaklėn maišui, kuriame buvo 1,100 rub. — ugbėra jo. Persigando žmogus, užmiršo ir skausmą, išgaravo ir alkoolis iš galvos. Nubėgo žmogutis atgal Krekenavon ir tą pačią smuklę, kur prieš išvažiuojant gėrė, pernakyvo ir ant rytojaus praušė apie visą policijai. Policija tuoj nuvažiavo ir atgabeno Krekenavon intarimusius jo apipilėšine A. Krikštimaitį ir Žuką, bet antstolis juos paleido. A. K. ir Ž. sakėsi, vėžė Jurgį B., bet jis girtas buvęs, pradėjęs muštis, trukdė važiuoti, tat išmetė jį iš vežimo ir nuvažiavo. Prie jo tuoj atėjo kažkokiu du prieteliu, ka paliudijo dar viena moteriškė. Kas tokie tie žmonės buvo, niekas negalėjo pasakyti. Jurgis Balčikonis jau manė, kad viskas pražuvo. Bet ne. Du Narkevičūku sužinojo, jog Panevėžyje gydosia pas daktarą ir rengiasi važiuoti Amerikon kažkoks plėšikas. Nuvykę pas jį, pasakė jam, kad jo ieškanti Krekenavos policija, ir jei jis neduosias jiems nieko, tat būsių blogai. Plėšikas davė jiems po šimtą rublių, kad tik tylėtų. Bet ir Jurgis Balčikonis nesnaudė, Tarnaujanti pas tą daktarą, pas kurį gydėsi anasai plėšikas, tarnaitė pranešė apie jį J. Balčikonui. Šis atvažiuo ir su policijos pagalba suėmė plėšiką. Pas jį rasta 100 rb. Višies buvo žinoma, kad jis neturtingas žmogus, o dabar turi pinigų ir rengiasi važiuoti Amerikon. Policija pradėjo klausinėti jo, iš kur gavo pinigų. Sakėsi draugai ir gentis iš Amerikos atsiuntę. Paprašius parodyti laiškų, sakė suplėšęs juos. Matydamas, kad jokiu būdu nebegalės išsiginti, prisipažino ir nurodė, kur padėtis kiti pinigai; jie atrasta žydo arklydėję. Suimta ir abudu Narkevičūku. Išviso atimta 800 rb. Dabar visi trys sėdi kalėjime, o vieno dar niekur policija nesuranda.

Tai matote, ką daro alkoolis, prie ko jis priveda!

Vilniaus general-gubernatoriaus panaikinta. Apie Vilniaus general-gubernatorią daug jau ir kalbėta ir rašyta. Vienos žinios skelbė taip, kitos kitaip. Bet sausio 29 d., kaip praneša Peterburgo laikraščiai, ministerių taryba jau galutinai nusprendė Vilniaus general-gubernatorią visiškai panaikinti. General-gubernatoriaus pareigos būsiąsiančios išskirstytos tarp vidaus reikalų ministerio ir Vilniaus Kauno ir Gardino gubernatorių. Vilniaus general-gubernatorijos panaikinimu valstybė susitaispys kasmetai 60,410 rublių. Vilniaus general gubernatorią skaitysis jau panaikinta nuo liepos 1 dienos šių metų.

Matininkas lietuvis. Vilniaus gub. ūkio komisijų vyresniais matininkas p. Stasys Renigeris paskirtas nuolatiniojo Vilniaus apskrities ūkio tvarkomosios komisijos nariu.

Alsėdžių valsčiaus (Telšiai ap.) sueiga nutarė mokėti po 2 kapeiki nuo kiekvienos valstiečių žemės dešimtinės. Telšių vyrų progimnazijai laikyti.

Kriničinas, Pan. ap. Nors nėra čia nei monopolio, nei smuklių, bet degtinės gali žmogus gauti kiek tik nori. Mat, vienas miestelėnas A. K. visuomet pasirūpina užgesinti girtuoklių troškulį.

Pumpėnai, Pan. aps. Augtiems valsčiaus sueiga buvo nutarusi uždaryti šventadieniais alines ir monopolį. Pagirtinas nutarimas, bet jis nūjė niekais. Sako, kad jis ne iš vietos nebuvo išsiųstas. Reikėtų dar sykį nutarti, tik jau kad šį kartą patektų jis, kur reikia.

Krekenava, Pan. ap. Dvarininkas Raicevičius pardavė valstiečių bankui savo dvarą, 268 deš. geros žemės. Už dešimtinę sulgo po 160 rb. Šioji žemė skiriama žemės ūkiškiesiems sentikiams, kurių kelios dešimtys šeimynų apgyvendinta čia 1861 metais ant konfiskuotos dvarininkų žemės. Visi jie moka lietuviškai ir gyvena labai vargiai. Užklaustas Raicevičius, kam jis pardavė savo tėviškę, atsakė: "man visur tėviškė". Apie mus dvarininkai daugiausiai išsigimėliai. Vietiniai reikalai jiems visai nerūpi. Jų obalsis: "po mūsų nors tvanas lai būna".

Kalvarija, Suv. g. Išradimas. Mūsų tautietis inžinierius Vosiliauskas išrado naują sistemą skaitliavimo mašinų. Prekybos ir pramonijos ministerija išradėjui išdavė tam tikrą apsaugos liudijimą. Šis išradimas mechanikoje turėsias ne tik praktišką, bet ir teoretišką vertę.

Lelpalingis, Seimų apskr. Suv. gub. Ko trūksta kitoms parapijoms, tuos mes galime pasigirti: turime vadinamą parapijos salę, kur šventadieniais ir šokiomis dienomis gali apsilikti ir užkasti, kur darysime sueigas, pasikalbėjimus, net spektaklius, arba šeimyniškus vakarus. Salė didelė — gali keletas šimtų žmonių sutilpti. Mums parapijonims malonu girties, nes turime labai darbštų, visiškai mūsų labai pasižventusį kleboną, gerbiąmąjį kunigą Laukaitį, kuris ne vien dvasiškai mus aprūpina, bet stengiasi mus nuvargusius ir medžiagiškai pakelti — atitraukti nuo girtybės istaigų; tuo tikslu intaisė mums padorią užnamą vietą, be kurios daugumas, po senovei ieškodami šilumos, būtime krovė sunkiai uždirbtą skatiką į aludininkų kišenių. Kaimiškūri norėta, kad leistų parsinešti nuo žydėlio ir tą namą alaus išgerti; bet labai išmintingai padarė mūsų gerb. klebonas, kad nesutiko; nes, jeigu ten leista būtų gerti alų, tasyk mažai tas namas skirtųsi nuo alinės.

"Viltis".

SVARBU ŽINOTI.

Turime atspaudę šv. Rožandžiaus tajemnyčias. Penkiolika tajemnyčias kainuoja 10 centų. Kalbantieji Gavenioje rožandžių tepasirūpi. Adresuokite:

"Draugas"
314 E. Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Korespondencijos.

MT. CARMEL, PA.

27 vasario vietinėje lietuvių bažnyčioje atsiliko šliužas Jono Čizausko su Mare Ealeckinto. Šliužas davė atvažiuo iš Pittstono kum. A. Kaupas. Jisai ir pamokslą pasakė. Ceremonijose dalyvavo taip-pat vietinis klebonas, kum. E. Jakštys, ir kum. J. Kassakaitis iš Freehold'o. Žmonių buvo pilnutė bažnyčia, taip kad nei per didžiausius atlaides nebūva. Matyti, pora turėjo daug prietelių.

Jau navedžiai ant rytojaus išvažiuo į Pittstona, kur jau ir gyvena.

SCRANTON, PA.

Visi laukia nekantriai kuogreičiausios išstarnės Augščiausiojo Teismo bažnyčios reikaluose. Mat paibaigoje praeito mėnesio Philadelphiaje buvo klausinėjama apeliacija "trustees"y, kad Teismas pripažintų juos bažnytinio turto globėjais, o ne vyskupą, kaip tai norėjo diduma parapijiečių minėtame mitinge 8 birž. 1908 m. Įdomu, jog iš 10 "trustees"y" kurie pralaimėjo pirmia būl su parapija, tik šeši tepasirašė po apeliaciją, keturi gi nenorėjo eiti priešais teisėjų Newcomb'o nusprendimą.

Prieš Augščiausiąjį Teismą parapijos vardu stoji trys advokatai: garsusis Johnson iš Philadelphia ir Kelly su Hoban'u iš Scranton'o. "Globėjus" gi reprezentavo W. J. Hand iš Scranton'o, Trumpa, bet turininga Johnson'o kalba padarusi įspūdį į teisėjus.

Reporteris.

ATHOL, MASS.

Šiuomi kartu galiu pranešti linksmų naujienų "Draugo" skaitytojams. Lietuviai ir čionai ėmė burti, gal net daugiau, negu kitur. Svarbiausia tat, kad ėmė organizuoties į draugijas. Umu laikui susitvėrė teatrališkoji draugija ir blaivininkų draugija. Ne taip seniai susitvėrė "Šventosios Onos draugija" ir "Susivienijimo L. R. Katalikų" kuopą. Į "Šv. Onos draugiją" praieitą nedėdienį įsirašė dešimts naujų sąnarių. Galima tikėtis, jog čia draugija gražiai bujos ir pasidarys nemažai vietinių lietuvių labui. Garbė lietuviams, kurios suprato reikalmą organizuoties į savąją draugiją!

Reikia pripažinti, kad čionai yra susipratusių lietuvių. Štai p. Janulaidiūtė su p. Čebatoriute pačios skaito po kelis laikraščius, o pastaroji net savo giminiams Lietuvoje užrašė "Salitinį". "Šventosios Onos draugija" net mato reikalą įsikurti knygynėlį, nes daug yra reikalaujančių knygų. Dieve, joms padėk! "Šv. Onos draugija" ėmė rūpintis inkorporuoti savo draugiją.

"Tautiškojo" Susivienijimo kuopa ima pakrikti. Skundžiasi sanariai, kad centrališkoji valdyba nei už šį nei už tą ir suspenduoja, kaip antai vietini sekretorių, kuris buk tik surašęs tu-

kuopos nuomonių, o už tai centrališkoji valdyba jį ir suspendavusi. Kiti sanariai laukia Seimo, bet kai kurie nelaukdami seimo pereina į laite.

Tokiu būdu Atholyje mes turime šias draugijas:

1. Š. P. Astraus Bromo, kuri turi savo salę. Gyvuoja gerai. Sanariai daugiausia katalikai. Tai bus turtingiausia vietinių lietuvių draugija. Kai kurie užmeta, buk susirinkimuose per daug buva alaus ir piktumų. Ale ar daug lietuvių draugijų yra, kurios be to apseitų? Yra net viltis, kad pamazi ir mes nuo to atsipratįsim. Tik palaukite.

2. Teatralinė draugija "Blinda". Yra tai maišyta draugija iš katalikų ir be dievių, ale tai gerų norų žmonės, ir galima tikėtis, jog atpratindami žmones nuo girtuokliavimo bei darydami kitus gerus pozityviskus darbus, nei patis nepasijus, kaip virs, gerais, t. y. sugrįš į tėvų tikybą.

3. "Šventosios Onos draugija" — tai darbas vietinių lietuvių. Tai daug žadan-ti draugija.

4. "Susivienijimo Lietuvių Amerikoje" kuopa. Būvo gana skaitlinga draugija, ale pastari vaidai tame Susivienijime atsiliepia ir ant kuopos.

5. "Susivienijimo Lietuvių R. Katalikų" kuopa dar neseniai susitvėrė. Kaip ant pradžios gerai sekasi.

6. Socialistų Sąjungos kuopa taip-pat yra, tik "barzdočiniui nesiseka žvejoti.

Tai-gi turime draugijų tiek ir tiek! Abiejoms lytims ir įvairių pažiūrų žmonėms.

Ale Athol'ye dar mes turime tai, ko ir didesnėse naujokynėse nevisur yra, butent "Lietuvių Krautuvę". "The Lithuanian Store" įkurtas sujungtomis spēkomis laikosi ne blogai. Tiesa, galėtų laikyties dar geriau, jeigu visi vietiniai lietuviai suprastų, kad reikia palaikyti savuosius, ale kiamie mieste jau ras visus susipratčius tautiškai ir tikėjimiskai?

Juožas Tauris turi visokių mažmožių krautuvę, ale buk jam einasi labai prastai, nes pardavinėjas tik tai boka ir kitokius mažmožius, o taipgi savo barzda ir per daug "savotišku" mokslu nubaidęs žmones.

— Vasario 20 d. buvo čionai gražios p. Antano Vinčiuono vestuvės. P. Vinčiuonas yra virėju (kukorium) "Pegnoig" viešbutyje.

Kasys Kalkius.

HUDSON, MASS.

Miestelis nedidelis. Lietuvių bus keli šimtai, kurie dvasiškai labai apieisti. Miestelis visai šalia Clinton'o, tai kai kurie nuvažiuoja į Clintoną išpažinties pas tenaitinį lietuvių kunigą. — Ne tik tikėjimiskai, ale ir tautiškai lietuviai čionai — apsilėdę. Daug net ir lenkus nuduoda. Gal tai dėl itekmės "Keleivio". kuri čionai yra išsiplatinęs. — Čionai susitvėrė "Lietuvių Kooperacinės Krautuvės Ko.", kuriai Mikolas Rimkus parlaivė savo krautuvę.

— Daugelis skubina vesti prieš Užgavėnias. Seniai apsigėdė Purų Aleksandria Seimo, bet kai kurie sandra su Saudary. Marcolaukdami seimo pereina į laite.

Reporteris.

CLEVELAND, OHIO.

Darbai pas mus slenka povaliai.

23 dieną vasario Lukošiaus Baltrukonio byla su vietiniu kunigu lietuviškos šv. Jurgio parapijos tapo išbraukta iš bylų surašo. Lukošius Baltrukonis, smuklininkas, 1909 m. skelbė "Katalike" No. 15 ir No. 21 net šokių nei tokių išmišius ant kunigo. Kadangi apskritinai mažai kenkė kunigui, o žmonės, susipratę, nelankė Baltrukonio smuklės, tai jis užvedė bylą prieš kun. Hala-burdą už \$10,000 dol. nuostolių savo smuklėje, ir buk tai kunigas kaltas, kad lietuviai jo smuklėje daugiau neatsilanko; ir kad draugija, iš kurių Baltrukonis tapo išbrauktas, yra kaltos, kad nariams tapo uždėta bausti nesilankyti Baltrukonio smuklėje.

Kas tam visam kaltas? Lukošius Baltrukonis lietuviškus laikė smuklę netoli lietuviškos bažnyčios, ant lat savo smuklėje šneko kunigus ir bažnyčią, pasakui rėdino visokias korespondencijas ant kunigo ir "Katalikų", trankė šliužą, šio tokių ir kitus, iki geriam katalikams nusibodo. Baltrukonio šnekinimas galop jie nustojo vaikščioti į Baltrukonio smuklę.

Clevelandis.

CAMBRIDGE, MASS.

Smagių valandų pasitiko mūsų gyvatoje. Kartais sirandame tokiose apibūbėse, kad jaudinamės, jei linksname, tai bent jau turime mums brangiamą. Tokie upai mus, paprastai atlanko, kada mes pasime koki nors artimejimą, ypač tikslą, kurio pasiekimui daug pastangų padėjome. Smagu mokiniui paibaigoje metų peraitus augėseną įskyrty, o jei su dovanai... Džiaugsmas rašytojas, užbaigęs veikalą. Linkama, keleivui sugrįžtant. Sypos ukininkas, užbaigęs geras metus. Žmogus, motinos širdis užaugęs gražiai kūdikį. Kaimo džiaugsmas jaunikiui, kuomet anai užbaigia mokyklą! Ramios ir brangiosios valandos žmogui. Tai paprasčiausia tik dalykai, miškų dalkty, natūralūs apsiirėškimų žmogaus gyvatoje. Kaip gi, tat, be didelis turi buti džiaugsmas, kuomet pasisekimas turališkuose dalykuose pasiegti su viršprigimtais. Ar gali tat įsivaizduoti džiaugsmą kunigo, kuris sigyvenęs tarp žmonių, dvasiškai labai apieisti, ryš tarpe yra skaitlingas, rūs, atpratęs nuo doros, tikėjimo, paskendęs girtuokliavime bei nedorybėse, kuomet ilgainiui pastebėjo kad to burelio kaip ir ne, ale jau visi — broliai ir sers Kristujel... Kaip bono širdis turi džiaugsmą virpėti, kuomet po skaitlingų nemlegotų naktų, po dalykų galvasukėjų, kad galėjus didelės, priešo tomias ir šlaip pasifalčius periškadus ar tai daradimo ištekliai, pasiegti.

įsūsta varpą jau užbaigtos bažnyčios, šaukiantį sudėti dieviškąją auką ant puikiai Anglijai prirengto aukuro!... O žmonės!... ypač mūsų žmonės, kurių širdyse taip giliai įsisakė tikyba, kaip didelių džiaugsmų jų širdis susigrūdina, kuomet po skursmų, po didelių ir skaitlingų eukų pagalius susilaukia sau bažnyčios, kuomet ir juos varpas skardžiu, maloni balsu užkviečia dalyvauti padėkos aukoje Tam, su kurio valia ir dėl kurio garbės tieji maldnamiai yra pastatyti. Šitas džiaugsmas patiko kun. J. Krasnicką ir mūsų brolius cambridge'čius. Vasario 22 dieną, kuomet prasidėjo pamaldos naujoje šv. P. Nekalto. Prasidėjo bažnyčioje. Bažnyčios pašventinimo garbė teko kun. T. Žilinskiui, iš So. Boston, senamjam cambridge'čių klebonui.

Iškilmingas šv. Mišias atliko patsai klebonas diakonaujant kun. Jusaičiui ir subdiakonaujant kun. Jasičiui. Pamokslą pasakė kun. Urbanavičius, sakdamas apie maldnamius, tikrąsias bažnyčios žymes, išvedimas apčiuopiamas, bet gyvenime visų nepastebimas konkluzijas; kongratulavo klebonui ir parapijoniams, kad į taip trumpą laiką pastatydino tokią gražią bažnyčią.

Išties yra už ką girti cambridge'čius. Bažnyčia, šventiškojo stiliaus, — ir didelė ir graži. Ypač (altoriai) aukurai — puikūs; jie padirbti visi trijs iš grūsto akmenio ir turi grietinės balso spalvą. Neturėdami jokių žibutų neartitas gal būtų ypatingo išvyk nepastebėti, bet įsižiūrėjus, kiek tai artimo ir simboliškumo juose! Žinai ir neatsižinti! Aukurai atšviečia visą bažnyčią. Puikios, žinoma, ir stacijos, nes padirbtos iš tos pačios medžiagos ir to pačio stiliaus kaip ir aukurai. Aukurai ir stacijos — tai valdus pažangos artizme moderniųjų laikų. Galima pridėti, kad didysis aukuras stadijo apie pusantro tūkstantio dolerių. Visa bažnyčia kainuos netoliese \$50,000. Nors į taip trumpą laiką cambridge'čiai labai daug sumetė aukų, tik, žinoma, toli dar siekia iki tai sumai. Jei dar kelis metus cambridge'čiai būtų taip pažiūrėję Dievo garbės, tai galima būtų tikėtis, jog šioje ne po labai skaitlingų metų išnyks.

Akia perveriant puikius mūrus Cambridge, Windsor'o gatvėje, suramina lietuvių kataliko širdį šauni mintis, kad da mes lietuviai kur-kas angėliaus statome savo tikybą už tautybę! Tokia maži lietuvų naujokų pasistatė taip puikią bažnyčią, tiek šaunų maldnamų gyltarinė Lietuvoje su augstais gaurais dangų rodo, o visa tauta po tiek šlavimų, po tiek gražių žodžių... neįstengia pasistatyti už keliolikos tūkstančių "Tautos Namų" sostapilėje!

Nusidėdau, jei nepažįsčiau, jog per "sumą" gražiai griežė orkestras. Taip pat ir choras kur tai jau gieda gieda, kaip kad per pašventinimą kampinio akmena.

Su džiaugsmu dar galu pastebėti, kad Cambridge'čiai

išvaizda atsimainė, kuomet pliovonų pilnas "Keleivis" nustojė išeiti, gi cambridge'čiai ėmė skaityti "rinta "Drauga".

Kun. J. J. Jakaitis.

NEWTON, MASS.

Šimet žiema tik puiki žiema! Bevaikščiujant aplink šį miestą, kaip kur matyti, jog klevai spurgus mezga. Tikrai kalbant, šimet žiema labai maloni. Vien šį mėnesį tėra galima skaityti pilnai snieguotu.

Pėščiokas.

ORCHARD LAKE, MICH.

Šimet kaž-kol nesiseka lietuvių literatūrai "Lietuvių Viltis" draugijelei. Vasario 26 dieną mūsų pirmą kartą išėjo... atsisakė nuo pildymo savo priedėmių. Buvo vėl rinkimai... Pirmininku paliko išrinktas draugijelės sekretorius (rašė) P. Lapelis, o jo vieton sekretoriumi paliko p. Česna.

Mat, renkant valdybą praėjo metų, reikia gerai pagalvoti už ką balsuoti, kad išrinktus atstokumus asmenis. Nenusisekė rinkimai draugija veda iš tikrų vėjų, negali gerai veikti. Atsistinka tankiai, kad visai išsira.

X.

BOSTON, MASS.

Iš Bostono ketina pradėti eiti naujas laikraštis. Pasirodys apie rugpjūčio mėnesį. Tiesa, naujo laikraščio reikalingumas čionai neabejotinai, nes "Keleivis", kaip žinoma, yra vedamas siaurai, partvyška. Jis tinka vien socialistams, o ty socialistų čionai nedaug. Dargi, iš to laikraščio skilčių stačiai dvokia, todėl visi jauste jaučiame sveikėnito dvasiško peno reikalingumą. Tas reikalas turbūt ir gimdo naują laikraštį. Jis vadinsis "Laisvė", ir žada laisvę ne vienai kokiui partijai, bet visiems. Socialistai gi laisvę pripažįsta vien sau. Bet jeigu spėti apie būsimąją laikraščio pakraipą, iš apsigarsinusių leidėjų pavardžių, tai priešiečių suabejoti: ar sugebės jie žiūrėti ant visokių dalykų ne per savo partijos akinius, nes, kiek žinoma, yra tai partijų žmonės; beveik visi dabartinieji "Keleivio" darbininkai. Man rodos, kad reikalas Bostono laikraščio, kurį galėtų imti į rankas ir žmogus katalikas, ir dabar nėra apripintas.

Bastenis.

AUBURN, MAINE.

Miestelis nedidelis, apgyventas yankių. Lietuvių 6 šeimos ir kita tiek pavienių. Keturi šeimos turi nuosavus namus: M. Čerėkevičius, A. Daunis, M. Driogotas ir Izekevičius. Visi jie gerai pasilaiko, Dievą myli ir pridera į Lewiston'o draugijas.

Čia beveik visos žemųjų ir dešinių dirbtuvės. Lietuviai nemėgsta čia gyventi, nes nėra nei alaus nei degtinės. Auburn guli gražioje vietoje, šventadieniais gražus pasivaikščiojimas, nes gatvės gražios. Kiekvienas žmogus pralauko laiką

tį ("Drauga"). Ligšiol ne-mačiau niekur korespondencijos iš šio miestelio, todėl ir prisimėn šitą žinutę.

S. J. S.

LOWELL, MASS.

Darbai pas mus pagerėjo. Dirba pilną laiką, da-gi viršaus paskirtų valandų, kai kuriose dirbtuvėse iki 10 val. vakare.

Čionyščiai lietuviai pradeda judėti ir šitą veikti. Buvo keletas prakalbių, kuriuose sumesta tautos namams Vilniuje 50 dol., o 19 vasario teatralinė draugija statė komediją: "Amerika Partija".

Parapijos reikalai eina kuopnikiausiai, vis tai ačiū tariant mūsų darbščiam klebonui kun. K. Urbanavičiui. Moterų draugija įtaisė į bažnyčią puikų šoninį altorių su Aušros Vartų Paneles šv. paveikslu.

Žmonės pas mus užsilaiko gražiai ir padoriai. Yra, žinoma, girtuoklių ir ištvirkėlių — bet kur jų nėra?

Lowellietis.

KENSINGTON, ILL.

Vasario 26 d. 1911 m. Draugija šv. Vincento a Paulo parengė teatrą su dainomis ir deklamacijomis. Žmonių prisirinko pilnutėlė salė, net vietų truko. Lošė, režisruojant P. Kl. Jurgelioniui, vienaveiksmę komediją: "Neatmezgamas mazgas". Turinys veikalo gana juokingas. Tenai pašiepia tuos tamsuolius-lietuvius, kurie niekina savąja taip gražia ir senobine lietuviška kalba, o nori pasipuosti svetimomis lenkiškomis plunksnomis. Lošėjai atliko savo roles gerai, juokų buvo "kiek tik tai keč". Po teatru vaikai - Visų šv. lietuvišk. moksloinės (kame mokina šv. Kazimiero seseris) puikiai deklamavo Jaks to "Lietuvio giesmę" ir "Į lietuviškąją kalbą". Linksmas ir graudus darėsi klausanties, kaip tie mažutėliai, ta mūsų ateitis, savo skardžiais balseliais apsakinėjo uždotis "Lietuvio ir Kataliko" ir kaip jie kvietė mylėti savąją kalbą. Ant galo dainos: skaitlingas vyrų choras tos draugijos, vadovaujant A. Počiui, padainavo: "Lindas varpo balsas" ir "Tekė dukrel' už bajoro" A. Počiaus. Dainos klausytojams labai patiko, prisijėjo net antrinti. A. Klimavičiūtė padainavo solo, pritariant pianui, "Nėgėjimas" A. Počiaus ir "Barcarollo" C. Gounod. Dainininkė už puikiai išlavintą savo balsą gavo didelį rožių bukietą.

Paskui Visų šventų parmišras choras užgiedojo trejetą dainų. Čia vėl nebuvo galo rankų plojimui. Geistina, kad ir kitos bažnytinės draugijos rengtų panašius vakarus. Tai žmogus ir laiką praleistum atsakančiai ir išgirstum daug ko pamokinančio. O ne taip, kaip nekuriuos iš jų (ištikro tik gėdą daro lietuviams) rengia smulkėse šokių ir nesėdri dar apgarsinimais kv. sti žmonių: girdi, "Užprašome ant mūsų puiklaus baliaus visus vyrus ir moteris, jaunus ir senus, bėdinus ir bagotus, sveikus ir ligotus. Ka jus aidami kur kitur už tikieta mokėsit, tai pas mus už te

sau į burną įsidėsit".

Spreskite-gi patys, ar panašūs kvietimai nežeimina mūsų tautos?

Dainius.

CAMBRIDGE, MASS.

Vasario 22 d. buvo čia kol kas privatinis katalikų bažnyčios pašventinimas. Dalyvavo visi apilinkės lietuviai kunigai: T. Žilinskas, A. Jusaitis, J. Bukaveckas, J. Jakaitis, V. Dragunevičia, L. Tyla, K. Urbanavičia, vietinis klebonas Krasnickas ir portugalų kunigas. Iškilmingos mišios su asista tapo atliktos vietinio klebono. Pamokslus sakė kun. T. Žilinskas ir K. Urbanavičia. Pamokslininkai ypač pabrėžė faktą, kad bažnyčių reikalingumą geriausia prirodo pačių žmonių noras jas statyti ir gausiai joms aukoti. Kas ypač paaiškėjo Cambridge, kur į trumpą laiką tapo pastatyta ir puikiai įrengta didelė, graži bažnyčia, drauge su mokykla. Ir ką čia reikšia tušti paklydėlių žodžiai, kad kunigai yra tamsybės apaštalai? Kur paklydėliai su visais savo nenaudingais pasigyrimais pastatė nors vieną jei ne doros, tai bent švietimo įstaigą? Ir dar vis jiems nenusibosta girties, kad kovosiu ne žodžiais, tik faktais. Tuščios patrankos tai visi jų faktai.

Cambridge'o lietuvių katalikų bažnyčia stovi prie Windsor gatvės. Pastatyta bizantiškomis stiliu. Mokykla įtaisyta apačioj pagal naujausius Massachusetts valstijos svarbius reikalavimus. Tas visas tapo nuveikta kun. J. Krasnickio pastangomis ir gerų parapijiečių lėšomis. Tamsumas ir paklydėlių įtekmė Cambridge'iuje labai sumažėjo. Šių žodžių rašėjui teko girdėti nuo vietinio advokato anglo, kad dabar tarp lietuvių daug mažiau bylų ir taisymsi po policijos stotis, nes vietinio kunigo pastangomis tapo prašalinta daug girtybės ir peštynių per vestuves ir krikštynas.

Dar vienas daugiau priodymas, kad kur yra bažnyčia, ten platinasi dora, tvarka ir apšvietimas.

Reporteris.

WATERBURY, CONN.

3 dieną kovo šv. Juozapo lietuviškos parapijinės mokyklos vaikučių buvo pirmoji Komuniija. Priėmė pirmą Komuniiją 49 berniukai ir 65 mergaitės. Vaikučiai prileidžiami buvo pirmos Komuniijos baigę 7 metus, regimai vaikai yra gerai mokini, ypatingai katekizmo, kurio mokina vietinis vargonininkas. Visoj mokykloj lankosi vaikučių per 400 šimtus. Apart vargonininko, angliškai mokina 7 vienuolės prancūzės. Visą tvarką veda pats vietinis klebonas kun. P. Saurusaitis.

Oras gražus, išrodo ant pavasario. Darbai neikiok nepasigerino.

Panėnupis.

CHICAGO, ILL.

Vasario 28 d. atvažiuo iš Seranton į Chicago ir apsigyveno šv. Kazimiero Seserų Motiniškame Name dvi

lietuviškos sesers, aštuonios sesers naujokės ir viena kandidatė Rozalija Paulaitė. Motiniškojo Seserų namo pašventinimas yra rengiamas pradžioje vakarijų 24 dieną Liepos mėn.

Naujienos iš Amerikos.

Holandijos fermeriai Amerikoje.

New York, N. Y. Laivu "Noordam" atplaukė į Suvienytas Valstijas tris šimtai penkiosdešimt Holandijos fermerių su savo šeimomis, kurie pirks ūkes valstijose Illinois, Iowa ir Wisconsin. Kiekvienas fermeris atsivežė užtektinai pinigų ūkio nusipirkimui, po pačia ir nemažiau, kaip po dešimtis vaikų.

Moteris politikoje.

Olympia, Wash. Kaip žinoma, Washington valstijoje moteris turi lygias teises su vyrais politikoje, ir kol kas jų užima žymias vietas valstijos legislatojoj. Taigi pastaromis dienomis, smarkiai paagitavę, moterėls pervarė 22 balsais prieš 19 bilių, užginantį kumščių kovą visoje toje valstijoje.

Nepasitaisanti vagilė.

Kansas City, Kansas. Tik ką išleista iš kalėjimo, kur sėdėjo už vagystę, tula Berta Liebecke, daugeliui žinoma po vardu "Fainting Berta" (alpstanti Berta), tą pačią dieną pavogė laikrodėlį, prie ko ją vėl sugauta. Teisėjas Lotshaw nubaudė ją 90 dienų kalėjimo. Išgirdusi ištarmę, vagilė pradėjo alpti ir visa gerkle rėkti, kad velik ją pakartų, negu kalėjimui grąžintų. Sykiu apreiškė, kad atlikusi bausmę vėl vogsianti, nes tai jai įgimta ir niekaip negalinti susilaikyti nuo prisavinimo svetimos nuosavybės. Matyt ji serga kleptomanija (vogimo manija).

Maras Spokane, Wash.

Spokane, Wash. Šiame mieste apsirgo kokia tai liga ir greit mirė dvylika asmenų. Liga esanti labai panaši į bubonišką marą, per tai gydytojai ir visi miesto gyventojai baisiai persigandę, kad ji toliau neišsiplėstų.

Nabašnikas sugrįžo namo.

Rogers, Arkansas. Danielius Goode, kurį seniai šeimyna apvėrė ir išdalios pamiršo, ir kadaisia ant svieto gyvenus, netikėtai sugrįžo namo ir visus, laikusius jį už mirusį, neišpasakytai išgązdino. Savu, mat, laiku buvo pasklydęs gandas, jog Goode, tuomet viešiantis Southampton'e, Anglijoje, nusižudė. O kad ir jis pats to gando neužgrynė ir ilgus metus saviškiems nerashė, vi si buvo persitikrinę, jį žuvus patįžudžio mirtimi.

Po didelio išgąsčio Goode'o šeimynoje užviešpatavo neapsakomas džiaugsmas, kuomet persitikrinta, jog tai ne Good'o dvasia, bet jis pats su kumu ir dušia sugrįžo pas taip ilgai apleistus savuosius.

Kova su indijonais.

Reno, Nevada. Puikas

valstijos policijos ir keliosdešimt galvijų augintojų nušėsi su dvylika indijonų Tuscarora giminės. Pastarimiesiems kova užsibaigė apvėrkimui, kadangi aštuoni jų žuvo kovoje, o keturis suimta. Iš baltųjų pusės puolė tik vienas policionas, Edvardas Hegl. Indijonai buvo pažvelgti užmušime keturių galvijų augintojų ir vogime arklių ir veršių. Tie jie indijonai buvo tikrai visos apilinkės baidyklė.

Negras augštam urėdui.

Washington, D. C. Prezidentas Taftas paskyrė William'ą H. Lewis'ą iš Bostono, nigerį, generališko prokurorą pagalbininku teisdarystės ministerijoje. Tai dar pirmą syk negras užima taip augštą vietą tame departamente.

Lewis, buvęs federališko prokuroro pagalbininku Bostone, yra gabiausias negrų advokatu Suvienytose Valstijose. — Algos gaus 5,000 dolerių metams.

Apvogė banką.

Sterling, Ill. Ikišiol nesugauti vagiliai dasigavo bankon Walnut'e, Ill., ir sudraskę kasą dynamitu, pasiėmė keturis tūkstančius dolerių ir niekeno netrukdomi pabėgo. Policinonai su keliolika apsiginklavusių miestelio gyventojų vejasi paskui, bet dar be pasekmės.

Nubaustas už nepadorius laiškus.

Madison, Wis. Wisconsin universiteto profesorius Irwin Bilman tapo krasos vyriausybės suarėštuotas už siuntinėjamą begėdiškų, labai padorumą užgaunančių laišku angėliau minėtojo universiteto mokiniams. Da rodžius pono profesoriaus kaltę, sudžios nuteisė jį penkeriems metams kalėjimo Fort Leaventworth'e, Kans.

Nušovė patėvį.

Davenport, Iowa, Rudolf Brandenburg, 21 metų jaunikaits, nušovė savo patėvį Clausą Muenturgą, nes tas savo pačią, o Rudolfo motiną labai kankino. Užmušėjas ir jo motina liuosnoriai atsidavė policijai.

Sulaikė laivą.

New York, N. Y. Šitame uoste sulaikyta laivas "Caronia" atplaukęs iš Neapolio, nes vienas jo pasažierių sirgo užkrečiama liga, labai panašia ant dūmos. Gydytojai bando gerai ją iš-tirti. Tuo tarpu-gi laivas, geriaus juo atvykusieji turės atsėdėti kvarantana.

Kruvina kova.

Waverly, Tenn. Upe atplaukė čia nežinia iš kur diktoka tuščia valtis. Tulas Dan Warren ir jo žmona paėmė ją nuosavybėn. Tuomet patentojų gyduolių firmos iš Chicago, ir susirinkusiai miniai pritariant, norėjo tą valtį nuo Warren'o atimti. Pastarasis ginčomas šovė ir ant vietos Rustą užmušė. Žuvusiojo šalininkai tada puolė ant žmogžudžio ir jo žmonos ir abudu gerai primušę, pusgyvius atidavė policijai.

Rasinė kova Texas'e.

Fort Worth, Tex. Per tris valandas žmonių minia viešpatavo žemutinėje šio miesto dalyje, visai kankindama negrus, kurių keliolika

ka badai mirtinai sužeista, o jų namai su žeme sulydęsi ir visas turtas sunaikinta.

Rausės prasidėjo nuo to, kad atidaryta krutanių pavykslėlių teatrėlį vien ne-grams. U, tai baltieji įpuršo ir tą namą sugriovė, o mūšę į juodujių užgyventą miesto dalį, ant jų išlejo savo piktumą.

Smarkus lietus sustabdė rasinę kovą, kuri nežinia kaip būtų užsibaigus. Greičiausia būtų buvę daugiau nukentėjusių.

Apvogė trukį.

St. Louis, Mo. Du gerai apsiginklavusių ir su liėynomis ant veidų sulaikė trukį Iron Mountain linijos ir pagydzinę tarnams revolvėrais, įmėmė iš tavorinio vagono keletą pinigų pakečių, gulėjusių geležinėj spintoj, ir pasislėpė. Pirmą pildysiant vagystę, niekadėjai surišo to vagono klerką M. McRobbins'ą ir užkimo jam gerklę, kad nešauktų pagalbos. Spėjama, vagilius dikičiais pelnius.

Nušovė užpuolika.

Paragutud, Ark. Negras L. Meadow užpuolė naklėla jauną Fmą Wilsoniutę, vėlai namo grįstančią ir norėjo nusivesti į tamsią alę, kur, žinoma, būtų savotiškai su ja pasielgęs. Drgai mergina, vietoj šaukti pagalbos ištraukė revolverį iš kiseniaus ir vienu šūviu paguldė negrą negyvu. Wilson'utę teisėjas ne tik ką paluosavo nuo atsakomybės, bet dar pagyrė už drėsmę.

Pasimirė Kanados budelis.

Toronto, Kanada. Mirė čia D. J. Radcliffe, budelis, kuris savo gyvenime pakorė 130 žmogžudžių. Jis buvo labai mylimas vaikų, nes juos glamonėdavo ir pirkdavo jiems smokias dovanas ir mokydavo įvairių žaislų. Paprastai vadinta jį geležiniu žmogum su karvelio širdžia. Turėjo 56 metus amžiaus ir labai gyvėsi savo užsiėmimu, nes tvirtino, jog paliuosuojas svietą nuo pavojingų žmogžudžių.

Gotchas pralošė kovą.

New York, N. Y. Pastaromis dienomis ėmėsi čia visasvietinis, drutuolius Frank Gotch su trimis priešais, kuriuos jis prižadėjo parmersti į valandą laiko. Du priešu pasisekė Gotchui parmersti ir labai trumpą laiką — į penkioliką minutų, bet trečias, grekas Demetral, taip gerai ėmėsi, jog Gotchas neįveikė paguldyti jį į laiką ir pralaimėjo kovą.

Gaisrai.

Milton Junction'e, Wis., ugnelė sunaikino viešbutį ir laivakorėjų pardavinėjimo ofisų, padarydama daug medžiagiškų nuostolių.

St. Louis'e, Mo., suplėkėjo žydy maldnamis. Nuostolius aprokuota ant \$20,000, o asekuracijų gaus tik devynis tūkstančių dolerių.

Portland'e, Oregon, sudegė dideli medžio sandėliai firmos Gold Medal Shingle Mill and Moltnomah Lumber and Box Co., viso už du šimtus tūkstančių dolerių.

Užsirašikite "Drauga."

gilio įvairių veikimų gali-
ma, kurį norime, vieną išsi-
rinkti, pav., eiti vaikščioti,
prigulti, pagriežti ant skrip-
kos, arba ką kitą veikti.

Laisvos valios esybė visų
laikais turėti ne-
reikalinga. Jau yra pilna va-
lios laisvė, jeigu turime veiki-
mo laisvę, nes, anot Aris-
totelio, tada esame laisvi,
kada mūsų valia yra sava-
rankė šeiminiškė savo veiki-
mu2). Yra filosofų ku-
rie sako, kad valios laisvės
esybė yra reikalinga netik-
tai veikimo, bet ir priešin-
gumo, pasirinkimo bei nu-
sprendimo laisvė. Taip saky-
dami, pasirodo nesuprantą
laisvės esybės. Nes, padė-
kim, jeigu aš noriu, galiu ei-
ti kur, noriu, galiu namieje
sėdėti, tai jau neįsiki-
nėsiu laisvės, kada galė-
siu į smuklę arba į bažny-
čią eiti. Pirm, negu galiu į
kita iš širdies eiti, tu-
sio jimo laisvę turėti. Ta-
pat reikia pasakyti ir apie
pasirinkimo laisvę. Lyginai
laisvės nusidėti nepriklau-
so prie laisvos valios esy-
bės. Žmogus ir tada būtų sa-
vo veikimų šeiminiškis, jei-
gu ir negalėtų nusidėti;
nors tada negalėtų išsiri-
kti tarp blogo ir gero, bet ga-
lėtų rinktis iš daugelio,
kas gera. Galėjimas nusidė-
ti prapara valios silpnu-
mą, taip tygini, kaip ieško-
jame tiesos suklydimas pri-
parodo žmogaus proto silp-
numą. Valia, kaip ir kiek-
viena kita jėga (facultas),
stengiasi pasiekti savo tiks-
lą, bet blogybė jai kludo
3). Dievas, nors negali nu-
sėdėti, vienok yra laisviau-
sias, taip pat ir šventieji
daugum yra pilnai laisvi,
nors niekados nenusidėda.
Bet iš kitos pusės, pasak-
ty. Tamo Akviničio4).
nors galėjimas nusidėti ne-
priklauso prie laisvos valios
esybės, vienok šiame gyve-
nime yra josios buvimo žen-
klai ir apsirėškimo.

Pasine, kas tai yra laisvė
ir visas josios rūšis, galime
dabar aptarti, kas tai yra
valios laisvė. Valios laisvė,
anot dr. Wais'o, yra tokia
ypatybė, ačiū kuriai va-
lia, net tada, kad jau visos
veikimo sąlygos yra pado-
rytos, gali veikti, arba ne-
veikti5).

Dabar pakalbėsime ar tu-
sio žmogus valios laisvę su-
prantama augščiau aptar-
toje prasmė. Yra filosofai,
kurie aiškiai neva nepasa-
ko, kad nėra valios laisvės,
bet iš jų mokslo taip išsina,
kad ji neturi būti. Prie to-
kių priklauso manikėjai,
panteistai ir dualistai. Kita
galvotojų rūšis yra, kurie
tiesiog ir aiškiai stignia,
kad nėra valios laisvės. Šios
rūšių galvotojai skiriasi į
dvi dali: vieni vadina si fata-
listais, kiti deterministais.
Fatalistai sako, kad žmo-
gus valią apriboja by ko-
lia orutinė priežastis. To-
kia orutinė priežastis, pa-
sak, fatalistų mitologų, prie-
kurį priklauso filosofai,
mokslai ir astrologai, esanti
švaidžių įtekmė.

3. Cit. loc. Wais'o Psych.
t. III, ps. 14.
4). Wais. Psych. t. III, ps.
15 prie galo.
5). De verit., 2 XXII, a. 6.
6). Wais. Psych. t. III,
16.
7). De negalis.

KOKIE ŽMONES NEMO- RALIŠKIAUSI?

Socijalistų organas labai
sąmojingas. Žinote, ką jis
prasimanė? — Na-gi, kad
kunigai labiausiai nemora-
liški žmonės ir vis dėlto, kad
gyvena celibate, vadinasi ne-
veda pačios. Ana, koks tai
Paryžiaus laikraštis apskel-
bęs, jog ten ir ten kun. J.
M. arba S. D. arba L. V. —
vis be pilno vardo ir pavardės
— tapęs patrauktas teis-
man už peržengimą šeštojo
prisakymo ir gavęs mažesnę
ar didesnę bausmę. Br! koi-
kie tie nevedusieji kunigai
nemoraliski!...

Bet tiek to su katalikų
dvasiškija. Paklausykime,
kokiais baidėnys išdarinė-
ja protestonų vedusieji prie-
šeriai. Štai Bankoko "Bal-
tasai Dramblys" paduoda,
jog vienais praeitais metais
tapo nubausta švelniau ar
smarkiau 17013 protestonų
priešerių už baisy nemoralis-
kumą. Ir taip:

Tembuktu, presbyterijo-
nų kunigažis F. G. B. nudu-
rė su peiliu savo pačią irža-
gino savo dukterį. Už tai
teismas huteisė jį mirėlop.
Tapo atiduotas levams pra-
ryti.

Adanoje baptistų ministe-
ris J. S. M. papildė sodomij-
ją su beu'o B. nemečiu su-
num kirkuose baptisterijoje.
Teismo pasmerkta kalėji-
man prie sunkaus darbo vi-
sam amžiu.

Zanzibare metodistų misi-
jonarius L. B. su savo pačios
žinia gaudė mažas mergai-
tes, žagino jas ir paskui siųs
davo jas į sultono harema.
Ištyręs tatal, sultonas liepė
metodistui nukirsti galvą ir
užkasti jį į žemę draugo ku-
jo gyva padia.

Br! kokie baisūs darbai!
Vis dėlto kad protestonai tu-
ri pačias. Net šiurpuliai in-
tik atsiminus tuos ne-mo-
raliskus, žvėriškus darbus!
Aigipto augštoji taryba
kreipėsi net į Naujosios Ze-
landijos parlamentą, kaip
čia apgynus žmoniją nuo ty
neuzlaikančių celibato prie-
šerių.

Rašytumėte ir apie soci-
jalistų darbus ir darbelius,
nes "Manitobos Žiuvėdė"
apie juos tiek ir tiek žinių
— bet tie darbai tokie biau-
rus, kad popiera turėtų pa-
rausti iš gėdos. Bauriaus-
siais pasieligimais atsižymė-
jo ypač F. M. (Honolulu),
C. C. (Kutaise), P. B. (Ber-
line), L. L. L. (ant Kačiu ša-
los) ir daugiau, kaip pusan-
turi milijono kitų socijalistu.

Vis tai dėlto, kad prisilai-
ko laisvosios mėlės.

Melbourne socijalistas-a-
narchistas E. G. surišo savo
draugei K. L. rankas iš už-
pakalio, pakabino ją už plau-
kų ant medžio šakos ir emė
svelynti nelaimingos aukos
kojas vien už tai, kad K. L.
nenorėjo vaikščioti gatvė-
mis nuoga. Ainosų seimas
apskaitė, kad tokių laisvo-
sios mėlės aukų ant vieno
tik Sachalino atsiranda kas-
met nemažiau kaip 67.

O baidėnys! O šlykščiau-
sias paminimas po kojų žmo-
giškų teisių ir skaisčiausios
dorybės!!!

Kada žmonija atsiliuosuos
nuo moterystės ir laisvosios
mėlės!

(Šiurietas paimtas iš "Ko-
ros").

"AUŠRA" IR "KATALI- KAS".

Chicagoje yra draugija,
"Aušra" vadinama, kuri sa-
vo uždaviniu pasiskyrė švie-
ti lietuvių prelekeijomis.
Butų tai ne blogas sumany-
mas, jei prelegentai, kurie
savo švietimais laiko, tam-
suoliūs švietų savo specija-
liškumuose. Bet, dėja, taip
visai nėra. "Aušrai" rūpi
ne lietuvių švietimas, bet
prieštikėjimiškoji agitaci-
ja. Aiškiai tą "Aušros"
tendenciją parodė tokios pre-
lekeijos kaip: "Apie Tikėji-
mą", — "Apie Dievą", —
"Teologija". Kokiam tiks-
lui gal būti rengiamos to-
kios paskaitos ir kas jas
rengia? Jei žmonių švieti-
mui, tai tuščias darbas, nes
žmonės daug daugiau apie
tikėjimą žino už tų referatų
skaitytojus. Reik, mat, žino-
ti, kad apie taip augstus tik-
ėjimo klausimus skaito
prelekeijas ne kokie teolo-
gai arba bentgi žmonės tik-
intieji, bet tokie, kurie ne-
tik atsisveikino su tikėji-
mu, atsižadėjo jo kaip tai-
syklės savo gyvenimo ir jų
darbų teisėjo, bet jo neap-
kenčia ir tiek jiems tikėji-
mas terupi, kad ji kuovei-
kiaus išplėšus iš tikinčiųjų
lietuvių širdies, nes tuomet,
jiems rodosi, jų netikėji-
mas nesiskaitytų piktada-
rybe. Ir štai prisidengę
mokslo skraiste, skleidžia
melagystes, burnoja priešai
tikėjimo paslaptis, kurių ne-
supranta ir skelbia bedievy-
bę. Ką gi veikia "Katali-
kas" ir "Katalikas" ne tik
kad neperseigsti katalikų
priešai paskaitas, užgaunan-
čias jų tikėjimą, bet da-
apie tas prelekeijas savo skil-
tyse garsina ir stumia tikin-
čius užstatytus bedie-
vių žabangus. Susipraskit,
Broliai katalikai, kad taip
vadinamasis "Katalikas",
tai ne jūsų prietelis, bet
veidmainys, kataliko skrais-
te prisidengęs.

Redakcijai Prisiusti Laiškai.

Gerbiamoji Redakcija.

Neatsakykite patalpinti
gerbiama Jūsų laikraštį
kelias eiles šio mano paaiški-
nimo.

Jūsų gerb. laikraščio No.
9 III metų, redakcijos pasta-
bose įsibrovė keletas neaiš-
kumų, kuriuos šiuoimi mels-
čiau aš prašalinti.

Visu pirmu atkreipiu do-
mą gerbiama "Draugo" re-
dakcijos ir jo skaitytojų, jog
No. 3 "Lietuvos" 1911 m.
aš polemizavau ne su p. Jur-
gelioniu, bet su "Lietuvos"
redakcija, nes nešvarus už-
mėtinėjimai daromi man bu-
vo N. 50 "Lietuvos" 1910 m.
be jokio parašo, "Lietuvos",
redakcijos vardu, ir aš, ra-
šydamas savo repliką No. 3
"Lietuvos", dar nežinojau,
kad tai p. Jurg. šaudė į ma-
ne pasislėpęs už "Lietuvos"
redakcijos pečių; jis savo
šalimą karžygiškai atidengė
tik redaktoriškoj pastaboj
prie mano straipsnio No. 3
"Lietuvos".

Kad bučia žinojė, kas per
karžygis rašė "Lietuvos"
tas pastabas, nebučia visai
atkreipęs atidos, nes tuščių
ginčų nekenčiu ir turėda-
mas ant savo pečių daug dar-
bo, neturiu laiko ginčiams.
Bet kadangi tos pastabos
tilpo "Lietuvos" redakcijos
vardu, tai tylėti negalėjau.

Pagaliaus gerb. jūsų re-
dakcijai ieško priežasčių, dėl
kurių p. Jurgelionis taip ne-
galai, nes aš su p. Jurg. jo-
kiais užsipuola, tarp kitko
daleidžia: "koki ten yra
tarp jų asmeniškus, ir dievai
juos žino. Kad asme-
niškumai išties yra dagi
"nevalyvi" (???) pasirodo
iš "Lietuvos" No. 3.

Tai gerb. Redakcija, tu-
riu užtikrinti Jumis ir jūsų
skaitytojus, jog tarp manęs
ir p. Jurg. jokiems asmeni-
škumams vietos nėra ir būti
negali, nes aš su p. Jurg. jo-
kios pažinties, jokių reikalų
niekad neturėjau ir netu-
riu... Už ką-gi p. Jurg. ant
manęs griežia dantį ir plūsta
mane kur įmanydamas, —
nežinau! Reiktų paklausti
pačio p. Jurgelionio, gal jis
pasakytų. Aš pats lauzau
galvą, ieškodamas priežas-
čių. Gal but p. Jurg. pyksta
ant manęs už tai, kad aš pe-
reitą vasarą viešėdamas Chi-
cagoj, nedaviau jokių pa-
aiškinimų tuliems, klausian-
tiems apie p. Jurg. "studen-
tą" Sorbonnoj Paryžiaus

Redakcijai Prisiusti
Laiškai.

Gerbiamoji Redakcija.

Neatsakykite patalpinti
gerbiama Jūsų laikraštį
kelias eiles šio mano paaiški-
nimo.

Jūsų gerb. laikraščio No.
9 III metų, redakcijos pasta-
bose įsibrovė keletas neaiš-
kumų, kuriuos šiuoimi mels-
čiau aš prašalinti.

Visu pirmu atkreipiu do-
mą gerbiama "Draugo" re-
dakcijos ir jo skaitytojų, jog
No. 3 "Lietuvos" 1911 m.
aš polemizavau ne su p. Jur-
gelioniu, bet su "Lietuvos"
redakcija, nes nešvarus už-
mėtinėjimai daromi man bu-
vo N. 50 "Lietuvos" 1910 m.
be jokio parašo, "Lietuvos",
redakcijos vardu, ir aš, ra-
šydamas savo repliką No. 3
"Lietuvos", dar nežinojau,
kad tai p. Jurg. šaudė į ma-
ne pasislėpęs už "Lietuvos"
redakcijos pečių; jis savo
šalimą karžygiškai atidengė
tik redaktoriškoj pastaboj
prie mano straipsnio No. 3
"Lietuvos".

Kad bučia žinojė, kas per
karžygis rašė "Lietuvos"
tas pastabas, nebučia visai
atkreipęs atidos, nes tuščių
ginčų nekenčiu ir turėda-
mas ant savo pečių daug dar-
bo, neturiu laiko ginčiams.
Bet kadangi tos pastabos
tilpo "Lietuvos" redakcijos
vardu, tai tylėti negalėjau.

Pagaliaus gerb. jūsų re-
dakcijai ieško priežasčių, dėl
kurių p. Jurgelionis taip ne-
galai, nes aš su p. Jurg. jo-
kiais užsipuola, tarp kitko
daleidžia: "koki ten yra
tarp jų asmeniškus, ir dievai
juos žino. Kad asme-
niškumai išties yra dagi
"nevalyvi" (???) pasirodo
iš "Lietuvos" No. 3.

Tai gerb. Redakcija, tu-
riu užtikrinti Jumis ir jūsų
skaitytojus, jog tarp manęs
ir p. Jurg. jokiems asmeni-
škumams vietos nėra ir būti
negali, nes aš su p. Jurg. jo-
kios pažinties, jokių reikalų
niekad neturėjau ir netu-
riu... Už ką-gi p. Jurg. ant
manęs griežia dantį ir plūsta
mane kur įmanydamas, —
nežinau! Reiktų paklausti
pačio p. Jurgelionio, gal jis
pasakytų. Aš pats lauzau
galvą, ieškodamas priežas-
čių. Gal but p. Jurg. pyksta
ant manęs už tai, kad aš pe-
reitą vasarą viešėdamas Chi-
cagoj, nedaviau jokių pa-
aiškinimų tuliems, klausian-
tiems apie p. Jurg. "studen-
tą" Sorbonnoj Paryžiaus

Centralinė Susivienijimo
valdyba, be Seimo turi tie-
są paskirti iš išdo \$100 svar-
biems lietuvių reikalams.
Susivienijimui ką tai žen-
klina tas šimtas dorelių, o
skaudžiamiesiems mūsų
broliams būtų didelė pas-
pirtis.

Pašelpinės draugijos ar
negalėtų prisidėti po kokį
\$50; kur turtingesnės ir po
\$100. Visi aukodami, kad ir
nepodaugiausiai, padėtu-
mėm jiems atsispirti prieš
galingus lenkus endekus.

Mes mėgstam tankiai pa-
sigirti su savo gerais no-
rais, bet kas iš tų mūsų ge-
rų norų, jei mes jų nesie-
kiam — nepildom. Anot vie-
no pamokslininko: "gerais
norais ir pekla išbruokuota".

J. V. t. s.

Redakcijai Prisiusti Laiškai.

Gerbiamoji Redakcija.

Neatsakykite patalpinti
gerbiama Jūsų laikraštį
kelias eiles šio mano paaiški-
nimo.

Jūsų gerb. laikraščio No.
9 III metų, redakcijos pasta-
bose įsibrovė keletas neaiš-
kumų, kuriuos šiuoimi mels-
čiau aš prašalinti.

Visu pirmu atkreipiu do-
mą gerbiama "Draugo" re-
dakcijos ir jo skaitytojų, jog
No. 3 "Lietuvos" 1911 m.
aš polemizavau ne su p. Jur-
gelioniu, bet su "Lietuvos"
redakcija, nes nešvarus už-
mėtinėjimai daromi man bu-
vo N. 50 "Lietuvos" 1910 m.
be jokio parašo, "Lietuvos",
redakcijos vardu, ir aš, ra-
šydamas savo repliką No. 3
"Lietuvos", dar nežinojau,
kad tai p. Jurg. šaudė į ma-
ne pasislėpęs už "Lietuvos"
redakcijos pečių; jis savo
šalimą karžygiškai atidengė
tik redaktoriškoj pastaboj
prie mano straipsnio No. 3
"Lietuvos".

Kad bučia žinojė, kas per
karžygis rašė "Lietuvos"
tas pastabas, nebučia visai
atkreipęs atidos, nes tuščių
ginčų nekenčiu ir turėda-
mas ant savo pečių daug dar-
bo, neturiu laiko ginčiams.
Bet kadangi tos pastabos
tilpo "Lietuvos" redakcijos
vardu, tai tylėti negalėjau.

Pagaliaus gerb. jūsų re-
dakcijai ieško priežasčių, dėl
kurių p. Jurgelionis taip ne-
galai, nes aš su p. Jurg. jo-
kiais užsipuola, tarp kitko
daleidžia: "koki ten yra
tarp jų asmeniškus, ir dievai
juos žino. Kad asme-
niškumai išties yra dagi
"nevalyvi" (???) pasirodo
iš "Lietuvos" No. 3.

Tai gerb. Redakcija, tu-
riu užtikrinti Jumis ir jūsų
skaitytojus, jog tarp manęs
ir p. Jurg. jokiems asmeni-
škumams vietos nėra ir būti
negali, nes aš su p. Jurg. jo-
kios pažinties, jokių reikalų
niekad neturėjau ir netu-
riu... Už ką-gi p. Jurg. ant
manęs griežia dantį ir plūsta
mane kur įmanydamas, —
nežinau! Reiktų paklausti
pačio p. Jurgelionio, gal jis
pasakytų. Aš pats lauzau
galvą, ieškodamas priežas-
čių. Gal but p. Jurg. pyksta
ant manęs už tai, kad aš pe-
reitą vasarą viešėdamas Chi-
cagoj, nedaviau jokių pa-
aiškinimų tuliems, klausian-
tiems apie p. Jurg. "studen-
tą" Sorbonnoj Paryžiaus

Redakcijai Prisiusti
Laiškai.

Gerbiamoji Redakcija.

Neatsakykite patalpinti
gerbiama Jūsų laikraštį
kelias eiles šio mano paaiški-
nimo.

Jūsų gerb. laikraščio No.
9 III metų, redakcijos pasta-
bose įsibrovė keletas neaiš-
kumų, kuriuos šiuoimi mels-
čiau aš prašalinti.

Visu pirmu atkreipiu do-
mą gerbiama "Draugo" re-
dakcijos ir jo skaitytojų, jog
No. 3 "Lietuvos" 1911 m.
aš polemizavau ne su p. Jur-
gelioniu, bet su "Lietuvos"
redakcija, nes nešvarus už-
mėtinėjimai daromi man bu-
vo N. 50 "Lietuvos" 1910 m.
be jokio parašo, "Lietuvos",
redakcijos vardu, ir aš, ra-
šydamas savo repliką No. 3
"Lietuvos", dar nežinojau,
kad tai p. Jurg. šaudė į ma-
ne pasislėpęs už "Lietuvos"
redakcijos pečių; jis savo
šalimą karžygiškai atidengė
tik redaktoriškoj pastaboj
prie mano straipsnio No. 3
"Lietuvos".

Kad bučia žinojė, kas per
karžygis rašė "Lietuvos"
tas pastabas, nebučia visai
atkreipęs atidos, nes tuščių
ginčų nekenčiu ir turėda-
mas ant savo pečių daug dar-
bo, neturiu laiko ginčiams.
Bet kadangi tos pastabos
tilpo "Lietuvos" redakcijos
vardu, tai tylėti negalėjau.

Pagaliaus gerb. jūsų re-
dakcijai ieško priežasčių, dėl
kurių p. Jurgelionis taip ne-
galai, nes aš su p. Jurg. jo-
kiais užsipuola, tarp kitko
daleidžia: "koki ten yra
tarp jų asmeniškus, ir dievai
juos žino. Kad asme-
niškumai išties yra dagi
"nevalyvi" (???) pasirodo
iš "Lietuvos" No. 3.

Tai gerb. Redakcija, tu-
riu užtikrinti Jumis ir jūsų
skaitytojus, jog tarp manęs
ir p. Jurg. jokiems asmeni-
škumams vietos nėra ir būti
negali, nes aš su p. Jurg. jo-
kios pažinties, jokių reikalų
niekad neturėjau ir netu-
riu... Už ką-gi p. Jurg. ant
manęs griežia dantį ir plūsta
mane kur įmanydamas, —
nežinau! Reiktų paklausti
pačio p. Jurgelionio, gal jis
pasakytų. Aš pats lauzau
galvą, ieškodamas priežas-
čių. Gal but p. Jurg. pyksta
ant manęs už tai, kad aš pe-
reitą vasarą viešėdamas Chi-
cagoj, nedaviau jokių pa-
aiškinimų tuliems, klausian-
tiems apie p. Jurg. "studen-
tą" Sorbonnoj Paryžiaus

Centralinė Susivienijimo
valdyba, be Seimo turi tie-
są paskirti iš išdo \$100 svar-
biems lietuvių reikalams.
Susivienijimui ką tai žen-
klina tas šimtas dorelių, o
skaudžiamiesiems mūsų
broliams būtų didelė pas-
pirtis.

Pašelpinės draugijos ar
negalėtų prisidėti po kokį
\$50; kur turtingesnės ir po
\$100. Visi aukodami, kad ir
nepodaugiausiai, padėtu-
mėm jiems atsispirti prieš
galingus lenkus endekus.

Mes mėgstam tankiai pa-
sigirti su savo gerais no-
rais, bet kas iš tų mūsų ge-
rų norų, jei mes jų nesie-
kiam — nepildom. Anot vie-
no pamokslininko: "gerais
norais ir pekla išbruokuota".

J. V. t. s.

Redakcijai Prisiusti Laiškai.

Gerbiamoji Redakcija.

Neatsakykite patalpinti
gerbiama Jūsų laikraštį
kelias eiles šio mano paaiški-
nimo.

Jūsų gerb. laikraščio No.
9 III metų, redakcijos pasta-
bose įsibrovė keletas neaiš-
kumų, kuriuos šiuoimi mels-
čiau aš prašalinti.

Visu pirmu atkreipiu do-
mą gerbiama "Draugo" re-
dakcijos ir jo skaitytojų, jog
No. 3 "Lietuvos" 1911 m.
aš polemizavau ne su p. Jur-
gelioniu, bet su "Lietuvos"
redakcija, nes nešvarus už-
mėtinėjimai daromi man bu-
vo N. 50 "Lietuvos" 1910 m.
be jokio parašo, "Lietuvos",
redakcijos vardu, ir aš, ra-
šydamas savo repliką No. 3
"Lietuvos", dar nežinojau,
kad tai p. Jurg. šaudė į ma-
ne pasislėpęs už "Lietuvos"
redakcijos pečių; jis savo
šalimą karžygiškai atidengė
tik redaktoriškoj pastaboj
prie mano straipsnio No. 3
"Lietuvos".

Kad bučia žinojė, kas per
karžygis rašė "Lietuvos"
tas pastabas, nebučia visai
atkreipęs atidos, nes tuščių
ginčų nekenčiu ir turėda-
mas ant savo pečių daug dar-
bo, neturiu laiko ginčiams.
Bet kadangi tos pastabos
tilpo "Lietuvos" redakcijos
vardu, tai tylėti negalėjau.

Pagaliaus gerb. jūsų re-
dakcijai ieško priežasčių, dėl
kurių p. Jurgelionis taip ne-
galai, nes aš su p. Jurg. jo-
kiais užsipuola, tarp kitko
daleidžia: "koki ten yra
tarp jų asmeniškus, ir dievai
juos žino. Kad asme-
niškumai išties yra dagi
"nevalyvi" (???) pasirodo
iš "Lietuvos" No. 3.

Tai gerb. Redakcija, tu-
riu užtikrinti Jumis ir jūsų
skaitytojus, jog tarp manęs
ir p. Jurg. jokiems asmeni-
škumams vietos nėra ir būti
negali, nes aš su p. Jurg. jo-
kios pažinties, jokių reikalų
niekad neturėjau ir netu-
riu... Už ką-gi p. Jurg. ant
manęs griežia dantį ir plūsta
mane kur įmanydamas, —
nežinau! Reiktų paklausti
pačio p. Jurgelionio, gal jis
pasakytų. Aš pats lauzau
galvą, ieškodamas priežas-
čių. Gal but p. Jurg. pyksta
ant manęs už tai, kad aš pe-
reitą vasarą viešėdamas Chi-
cagoj, nedaviau jokių pa-
aiškinimų tuliems, klausian-
tiems apie p. Jurg. "studen-
tą" Sorbonnoj Paryžiaus

Redakcijai Prisiusti
Laiškai.

Gerbiamoji Redakcija.

Neatsakykite patalpinti
gerbiama Jūsų laikraštį
kelias eiles šio mano paaiški-
nimo.

Jūsų gerb. laikraščio No.
9 III metų, redakcijos pasta-
bose įsibrovė keletas neaiš-
kumų, kuriuos šiuoimi mels-
čiau aš prašalinti.

Visu pirmu atkreipiu do-
mą gerbiama "Draugo" re-
dakcijos ir jo skaitytojų, jog
No. 3 "Lietuvos" 1911 m.
aš polemizavau ne su p. Jur-
gelioniu, bet su "Lietuvos"
redakcija, nes nešvarus už-
mėtinėjimai daromi man bu-
vo N. 50 "Lietuvos" 1910 m.
be jokio parašo, "Lietuvos",
redakcijos vardu, ir aš, ra-
šydamas savo repliką No. 3
"Lietuvos", dar nežinojau,
kad tai p. Jurg. šaudė į ma-
ne pasislėpęs už "Lietuvos"
redakcijos pečių; jis savo
šalimą karžygiškai atidengė
tik redaktoriškoj pastaboj
prie mano straipsnio No. 3
"Lietuvos".

Kad bučia žinojė, kas per
karžygis rašė "Lietuvos"
tas pastabas, nebučia visai
atkreipęs atidos, nes tuščių
ginčų nekenčiu ir turėda-
mas ant savo pečių daug dar-
bo, neturiu laiko ginčiams.
Bet kadangi tos pastabos
tilpo "Lietuvos" redakcijos
vardu, tai tylėti negalėjau.

Pagaliaus gerb. jūsų re-
dakcijai ieško priežasčių, dėl
kurių p. Jurgelionis taip ne-
galai, nes aš su p. Jurg. jo-
kiais užsipuola, tarp kitko
daleidžia: "koki ten yra
tarp jų asmeniškus, ir dievai
juos žino. Kad asme-
niškumai išties yra dagi
"nevalyvi" (???) pasirodo
iš "Lietuvos" No. 3.

Tai gerb. Redakcija, tu-
riu užtikrinti Jumis ir jūsų
skaitytojus, jog tarp manęs
ir p. Jurg. jokiems asmeni-
škumams vietos nėra ir būti
negali, nes aš su p. Jurg. jo-
kios pažinties, jokių reikalų
niekad neturėjau ir netu-
riu... Už ką-gi p. Jurg. ant
manęs griežia dantį ir plūsta
mane kur įmanydamas, —
nežinau! Reiktų paklausti
pačio p. Jurgelionio, gal jis
pasakytų. Aš pats lauzau
galvą, ieškodamas priežas-
čių. Gal but p. Jurg. pyksta
ant manęs už tai, kad aš pe-
reitą vasarą viešėdamas Chi-
cagoj, nedaviau jokių pa-
aiškinimų tuliems, klausian-
tiems apie p. Jurg. "studen-
tą" Sorbonnoj Paryžiaus

Niam — niam!

draugija, prašydamas sti-
pendijos, kaip Sorbonnos
studentas. "Aušra" suteiku-
si jam, kaip Sorb. studen-
tui stipendiją 50 dol. Vėliau
pasklydęs gandas, jog p.
Jurg. niekados nebuvo Sor-
bonnoj studentu ir "Aušros"
stipendija atsiėmė jau buda-
mas Skotijoje "Rankpelnio"
redaktorium.

Pernai vasarą p. Jurg. at-
sirasus Chicago lietuvių
tarpe, tulos ypotos, arti
"Aušros" draug. stovindios
norėjo patirti apie p. Jurg.,
kaipo Sorbonnos "studento"
santykius su "Aušra" ir pa-
galiaus ši-tai girdėjusios apie
p. Jurgelionio nesuiprati-
mus su "Rankpelnio" leidė-
jais, užklausė manęs, ar vir-
šų minėti gandai yra teisin-
gi.

CHARLES DICKENS.

OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.

(Seka.)

Visokios grabų bėkės, žvilgančios vėjos ir sklypai sudraskytos gelumbės buvo išmėtyti po asfaltu sieną-gi čia jau šalia stalo buvo padabinta aiškiu paviršiu dviejų grabnešių ir šermeninių vežimų, kuriuos traukė ketvertas jodų arklių. Dirbtuvė buvo ankšta ir karšta; jos oras net atsidavė grabais. Pati vieta po stalu, kur buvo paklotas ašutinis patalas, išrodė kaip grabas.

Bet netik tie vieni jausmai spaudė Oliverį. Jis buvo vienas svetimoje vietoje. Visi žinome, kad daugumas mus jaustųsi nuliudusiais ir apleistais, jei atsirastume tokiam padėjime. Vaikas neturėjo jokių draugų, kurie jam rūpėtų ir kurie apie jį būtų rūpinę. Stoka gailėsio paskutiniame jo su žmonėmis atskyrimo aiškiai stovėjo jo omenėje; stoka mylinčio ir mylimo veido sunkiai slėgė jo krutinę. Jo širdis buvo suspausta; ir guldamas ant savo siauro patalo, jis norėjo, kad tai būtų jo grabas; kad galėtų užmigti amžinu miegu ant kapinių, augštai žolei subuojuot virš jo galvos, senųjų varpų balsams čiučiuojant jį prie miego.

Ant rytojaus Oliveris tapo pabudintas smarkiu belidimu į dirbtuvės duris. Kol jis spėjo šep-taip apsidurtyti, tas garsas ir piktas beldimas atsikartojo mažiausia dvidešimtis penkis sykiais. Oliveriui pradėjus grabaliotis apie duris, kojos nustojo beldę, bet užtai atsiliopė balsas.

— Atdaryk duris, ar girdi? — šaukė balsas, priklausantis kojomis, kurios jau paliovė belde.

— Tuojaus, tamista, — atsakė Oliveris, sukdamas raktą.

— Menu, kad esi naujas vaikas, ar ne taip? — klausinėjo balsas pas raktą sklytę.

— Taip, — atsakė Oliveris.

— Kiek turi metų? — klausė balsas.

— Dešimtą, — atsakė Oliveris.

— Tai aš tau išpersiu kailį, kaip ineisui, — tarė balsas. — Pamatysi, jei to nepadarysi, tu vaikatos vaikel!

Padaręs tokį malonų prižadėjimą, balsas pradėjo švilpanti. Oliveris jau tiek kartų buvo perėjęs tą operaciją, apie kurią balsas kalbėjo, kad nei valandžiukę neabėjojo, jog to balso valdonas išpildys savo prižadėjimą kuonosi žiniškiausiais.

Tai gi drebančia ranka atidarė duris.

Porą sekundų Oliveris dairėsi ant gatvės ir nieko nematydamas spėjo, kad nepažįstamas, kurs tik ką su juom šnekučiavosi per skylutę, gal vaikštinėjo aplinkui, kad susišliti; nes jis nieko kito neišvydo, kaip tik diktą vaiką, sėdintį ant tvoros ir valgantį riekę duonos su sviestu, kurią jis piaustė peiliu ir kąsnius, tinkančius jo burnai ir rijo su didžiu dūrmu.

— Atsiprašau tamistos, — atsiliopė ant galo Oliveris, nematydamas aplinkui nieko kito, — ar tamsta barškina į duris?

— Aš spardžiau, — atsakė vaikas.

— Gal tamsta norėjai grabo? — užklausė nekaltai Oliveris.

Ant to vaikėzas haisiai suširdo ir pasakė, kad neužlgio pačiam Oliveriui reikiant grabo, jei jis krės tokius juokus iš savo perdėtinių.

— Man rodos, tu nežinai, kas aš esmi, prieglauduk? — tarė anas, su didžia puikybe nulipęs nuo tvoros.

— Nežinau, — atsakė Oliveris.

— Aš esmi ponas Nojus Klaipolius, — atsakė vaikas, — tu esi po mano valdžia. Atidaryk langenyčias, tu mažas tinginy!

Su tais žodžiais p. Klaipolius paspyrė Oliverį ir inėjo į dirbtuvę su didžiu rimtumu. Sunku yra prilaikyti rimtumas didžgalviui, mažoms akimis, neaprašyto sudėjimo vaikui kokiose nors aplinkybėse; bet ypatingai, jei jojo patogumas da raudona nosis ir geltonos kelnės.

Oliveris, atidarys langenyčias, ir bevilkdamas jas į pašiurę, kur buvo laikomos per dieną, iš stropumo išmūšė langą. Nojus, suraminęs Oliverį, kad jis užtai "atsiims", teikėsi jam padėti tame darbe. Atėjo p. Sowerberry; neužlgio pasirodė ir ponis Sowerberrienė ir Oliveris, sulyg Nojaus pranašavimą, "atsiėmęs" savo,ėjo paskui tą ponaitį ant pusryčių.

— Eik šen arčiau pas ugnį, Nojau, — tarė Karolina. — Aš tau palikau nuo pono pusryčių gardžių lašinių šmotą. Oliveri, uždaryk tas duris, kad vėjas nepustų ponui Nojui į pečius, ir valgyk tuos šmotelius, ką palikau tau ant skaurados. Še tavo arbata; pasidėk viską ant tos skrynutės ir valgyk greit, nes turėsi daboti dirbtuvę. Ar girdi?

— Ar girdi, tu viešnamio vaikel? — tarė Nojus Klaipolius.

— O, Nojau! — atsiliopė Karolina, — koks tu neramus sutvėrimas! Kam tu pristoji šitą vaiką?

— Kam aš pristojiu? — tarė Nojus. — Man rodos, kad visi užtektinai jį apleido. Juk nei jo tėvas, nei motina nesikišo į jo veikalus. Visi giminės leidžia jam gyventi, kaip jis nori. Ar ne, Karolina? Ha! ha! ha!

— O, tu išdykėli! — atsakė Karolina ir pasileido juokais, kame jau Nojus pilnai pritarė. Taip gana pasityčioję, juodu su paniekinimu pažūrėjo ant suskurdusio Oliverio Twisto, kurs drebedamas sėdėjo šalčiausiame kukniuos kampe ir valgė pašvinkusį valgį, trėčia jam paliktą.

Nojus buvo tik žmonių auklėtinis, ne prieglaudos sirtukas. Jis nebuvo kokiu ten netyčia atsiradusiu,

nes galėjo dvesti savo giminytę net iki tėvų, kurie čia jau netoli vedė sunkų gyvenimą: motina buvo skalbėja, o tėvas, išsitamavęs karčivis—girtuoklis, medine koja ir maža, kelių skatikų alga. Kitų kaimynų vaikai nuo seniai buvo papratę prikašioti Nojui jo paėjimą ir viešose vietose pravydžiavo jį "gailėstingumo" vaiku, "šikšnele" ir tūn pašiaisais vardais. Nojus tą viską nukęsdavo be jokio pasipriešinimo. Bet dabar, kada jo akys pasipieinėjo bevardis našlaitis, kurį net niekiausioji galėjo badyti pirštais su paniekinimu. Nojus išpylė ant jo visą savo pagiežą. Šis atsitikimas duoda mums gražią medžiagą išvadžiojimams. Tas mums parodo, kaip žmogus prigimimas visur yra vienokis: tos pačios puikios dainės atsiranda pas didžiausią poetą ir pas nuskurusį neglandos vaikėžą.

Taip Oliveris išbuvo pas graborių kokias tris savaites ar net mėnesį.

Vieną kartą ponas ir ponis Sowerberriai, uždare dirbtuvę, valgė vakarienę mažam kambarėlyj. Graborius metęs kelis nedrąsius dirstelėjimus ant savo pačios, pradėjo:

— Mano miela. — Jis norėjo kalbėti toliau, bet graborienei staiga ant jo pažūrėjus, sustojo.

— Nagi! — tarė p. Sowerberrienė aštriai.

— Nieko, mano miela, nieko, — atsakė vyras.

— O, tu galvijo! — tarė p. Sowerberrienė.

— Visai ne, mano miela, — atrėmė p. Sowerberry nužemintai. — Man rodėsi, kad tu nenorėsi klausyti, mano miela. Aš tik norėjau pasakyti...

— O! Nepasakok man, ką tu norėjai pasakyti, — dūžė graboriene. — Aš nieko neišmanau; nesiklausk mano patarmės, meldžiamas. Nenoriu kištis į tavo palaptis. — Pasakius tai, p. Sowerberrienė, paleido histerišką juoką, kurs grumėjo atnešti smarkias pasekmes.

— Bet, mano miela, — tarė graborius, — aš noriu pasiklaust tavo patarmės.

— Ne, neklauk manęs, klausk ko kito, — atsakė graboriene labai jautriai. Čia ji vėl pradėjo juoktis, ko p. Sowerberry nusigando. Buvo tai gerai išmėgintas ir didžiai pasekmingas budas savytarpinio sugyvenimo.

Ji tuojaus priversdavo p. Sowerberriį maldauti, kad jam būtų leista pasakyti tas, ką jo pati norėjo išgirsti su didžiausiu žingeidumu. Po tokiam trumpam pasiėvierijimui, kurs tęsėsi ne ilgiau, kaip tris valandos bertamius, graboriui budavo suteiktas malonus daleidimas kalbėti.

— Aš tik norėjau užsiminti apie tą mažą Twistą, mano miela, — tarė p. Sowerberry. — Tas vaikas labai gerai išrodo, mano miela.

— Turi gerai išrodyti, nes jis gana suvalgo, — patėmijo graboriene.

— Ant jo veido atsimuša koks tai nuliudimas, mano miela, — tęsė toliau graborius. — Tas labai užima. Iš jo išeitų puikus nebylys prie palaidojimų, mano brangi.

P. Sowerberrienė pažūrėjo ant jo su gana didžia nuosteba, Graborius tą patėmijo, ir nelaukdamas tos geros ponios, atsiliepiamo, pridūrė:

— Aš nešneku apie tikrąjį nebylį, suaugusiems žmonėms, mano miela, bet tik vaikų laidojimui. Butų gerai turėti jiems atsakančio ugio grabą. Galima tikėtis, kad tas padarytų puikų įspūdį.

Toliaus bus.

VALTIS.

Ant jurių—marių skraido valtis, Ten sėdi keletas žvejų. Jiems reik per okeaną kelties: Ar neprazus valtėlė jų?

Nedaug jų, — netvirti tie patis, Valtelės gi lėkšti kraštai, Bet vadas, prie audrų pripratęs, Drąsina juos visus karštai.

Štai kyla vėjas. Susiraukę Lietum jau prunkščia debesiai, O valtis vienutėlė plaukia Per okeaną sau skersai.

Žėglis nudraskė. Šniokščia bangos, Tarp jų valtėlės nematyt: Audra jau tikrai pasirengus Šį kartą valtį paskandint.

Taip sutėmė, kad nesugraibo Žvejai nei irklų, nei virvės, Tik prie šviesos baisingo žaibo Jie mato, kad pražut turės.

Štai viesula nežmiai suriko, Pakilo kriokiantis užim's, Ir valtis gelmėje išnyko! Žvejai nor sykį teks žuvis.

Audra jau rimsta. Ji nuvalė Juros paviršių nuo žmonių. Bet kas ten? Ta pati valtėlė Ramiai sinbuoja tarp vilnių.

Ant jurių—marių skraido valtis, Ten sėdi keletas žvejų: Jie moka jau per jūrą kelties, Jau neprazus valtėlė jų!

J. K.

„Draugo“ Agentai.

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st.,
Pittsburg, Pa.

A. Kasparavičius
27 E. 23 rd st.,
Bayonne, N. J.

Juozas Mališauckas,
Forest City, Pa.

T. Kizievich Box 167,
Minersville, Pa.

M. Karbauckas, 52 G. st.
So. Boston, Mass.

J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. B.
Allegheny, Pa.

J. Bartoševičs,
4417 Marshfield ave.,
Chicago, Ill.

M. Urbanavičius, Box 28,
Thomas, W. V.

J. Antanaitis Box 22,
Swoyers, Pa.

J. Versiackas,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.

Juozas Akevičius, P. O.
Silver Creek, Pa.

Vincas Stasevičius,
349 Hamilton st.,
Grand Rapids, Mich.

Jonas Leipus,
1022 Bay st.,
Superior, Wis.

Alex. Pričinauskas,
1232 Lincoln ave.,
Waukegan, Ill.

Pranas Smolenskis,
71 Hudson ave.,
Brooklyn, N. Y.

St. Petruškevičius,
223 E. 6th st.,
Mt. Carmel, Pa.

M. K. Petrauskas,
264 Pine st.,
Kenosha, Wis.

A. Urbonavičius,
329 River st.,
Plymouth, Pa.

Juozas Podžukynas,
1338 So. Canal St.
Chicago, Ill.

Dom. M. Andrulionis,
65 Davidson st.
Lowell, Mass.

Ant. Tuškėnis Box 116
Plymouth, Pa.

Julius Bukantas,
94 Blackstone st.,
Boston, Mass.

Jonas Ramanauskas
135 Ames st.,
Brockton, Mass.

B. P. Miškinis,
Box 124, 35 Arthur st.
Montello, Mass.

F. B. Versocky,
257 So. 33rd st.,
So. Omaha, Neb.

Stanislovas J. Šaban,
Box 239, Lewiston, Me.

Pr. F. Juškevičius,
131 Jackson st.,
Lawrence, Mass.

Neva komplimentas.

Ji: Liaukis! Negirk tau manęs, nes užsikimšiu ausis. Jis: Negalimas dūgias. Tavo rankutės tam per mažos.

link smuklių, tai ne tik Le-wistone jų nėra, bet visoje Maine'o valstijoje nėkokių smuklių nėra, nes čionai nėra pavelyta pardavinėti svaiginančius gėrimus. Aš norėčiau paklausti p. korespondento, kaip tamsta galėjai tuos girtuoklius matyti, kada visi geri katalikai dievo-haimingai šv. mišių klausė.

O tamsta sakai, kad laike pamaldų kuogreičiausiai neš savo centus į tamtos nurodytas smukles ir tenai savo protą aluje skandina. 2. Toliaus, p. korespondento nurodyta, kad mes nesirūpiname paliktais Lietuvoje savo tėvais, pačiomis, broliais ir seserimis. Kaip mano protu, tai rodos, kad sunku sužinoti, ar kas rūpinas savaisiais ar ne. Kiek man teko patirti, tai mūsų le-wistoniečiai šelpia savuosius Lietuvoje paliktus ne tik pinigais, bet ir gerus laikraščius nusiunčia pasi-skaityti. 3. Toliaus ponas koresp. šneka, kad nėra tau-pimo pinigų. Keli mes tamtos prašėmė, kad paskolintumei mums? Aš manau taip, kad kaip iš vedusių taip ir iš vaikų yra keletas, kurie turi nemažiau sutaupe centų už p. koresp.

4. Galop nurodai, kad mūsų miestelyje yra 3 smuklės ir visas užlaiko bobelės našlės. Pirmiau jau rašiau kad anų pas mus visai nėra. Yra tik neteisėtos gertuvės. Ne tik 3 našlės pardavinėja rude, bet dar yra ir tokių, kurie turi savo, ir tie pardavinėja alų. **Lewistonietis.**

Redakcijos Priešas. Val diškos žinios rodo, jog Maine'o valstijoje, nors ten užginta pardavinėti svaiginančius gėrimus, tačiau kasmet vis daugiau ir daugiau išgeriama alaus ir kitokių gėrimų. Kaipgi tat atsitiktų, jei nebūtų tarpininkų—smuklininkų?

Redakcijos atsakymai.

D. Žutautis. "Žemalėjų Dainos" nedėsimė. Vėlyk mesk sveikas rašyti eiles.

F. A. Vermaukis, St. John's Seminary, Brighton, Mass. Kriaušaidio gramatika yra išversta lenkų kalbon. Badai ir lenkų kalbos gramatika yra seniau išleista lietuviškai. Geriau pasiklausti pas Juozą Zavadskį Vilniuje.

M. A. diui, Waterbury, Conn. Nors sykį reikia duoti romybę, su tuo "Valparaiso studentu". Jau skaitytojams įkirėjo iki gyvam kaului. Nedėsimė.

Šlogui, Central Brooklyn, N. Y. Apie įvairias prakalbas ir referatus tiek daug korespondencijų visuose laikraščiuose, kad nesinori jų daugiau nei dėti. Pagalios kam dar garsinti Sinkų?

J. L. Karlauskis, Lewiston, Maine. Apie tą patį kas kitas parašė plačiau. Nenorime kartoti vieno ir to paties daikto.

J. Vieraiciui, Worcester, Mass. Iš priuštios iškarpos iš anglisko dienraščio matyti 1, kad reporteris buvo informuotas vienašališkai apie aną atsitikimą. 2, kad mėsainiko nuopelnai ar ne nuopelnai šv. Kazimiero šventinai vaiduos nevaizduojamos rolių ir 3, kad kars

to nešėjai buvo žinomi kunigui, kaip priešingai katalikų bažnyčiai, ir todėl kunigas, mūsų nuomone, turėjo teisę pareikalauti nuo jų, kad nusiimtų ženklus. Draugai! nepritiko tuojau išnešti laukan su lavonu, ypač kad buvo duota žinia, kad su grįžtų. Iš to aišku, jog viso atsitikimo tolina priežastis buvo kova tarp katalikų ir jų priešių, o artimoji — asmeniškumai tarp paties kunigo ir Mickevičiaus šalininkų. Gi asmeniškumai neprivalo būti skelbiami plačiam pasauliui. Geriau apie juos tylėti, nes vienai ir kitai pusei žarstant ugnį, betraukiant iš šalies žiurindius savon pusėn, besėjant abipusę neapykantą, kyla vaidai, užsidega pasijos, žmonės nustoja lygsvaros ir teisybės normos — žodžiu atsiranda negeistinos visuomenės pasekmės. Laikraštis gi privalo visuomenei tarnauti, nei jai kenkti. Užmirškite atsitikimą kuoveikliais.

SKAITYTOJŲ ATIDAI.

Kurių prenumerata pasibaigus arba kuriems siuntėm "Draugą" ant pakiuos, o iki šiol neužsimokėjo, — tiems visiems šis "Draugo" numeris bus paskutinis.

"Draugo" Administracija.

RYTMETINĖ GIESMĖ.

Brėkšta anšra rytmetinė,
Krinta rasa sidabrinė,
Sutvėrimas, didis, menkas,
Savaip Dievo garbint renkas.
Mes, krikščionys, Dievo žmonės,
Už ano gausias malones
Šaukim: šventas Dievas gal-lybių,
Tehun garbė ant augštybių.
Ką tikt dirbsim ir krutėsim,
Ar džiaugsimės, ar kentėsim,

Žygius ir žodį kiekvieną
Dievui aukokim šiandieną.
Dieve, jeigu tau patinka,
Imk tarnystę mano menką.
Tau mes trokštame gyventi,
Tavo tarnais ir pasenti.
Amen.

PAVASARIS.

Pavasaris prasideda 21 dieną kovo. Sniegas tuomet tirpata ir upės bei upeliai tvinsta ir plačiai užsema pievas ir klonius.

Tarp krūmų pradeda žydėti žibuoklės; gluosniai tai pogi greit žaliuoti pagau-na. Netrukus ir visi augalai atgija.

Pavasary parlekia iš šiltų kraštų paukščiai: vyturėliai, kregždės, varnėnai, gegutės, gervės, laukinės žąsės ir antys, strazdai ir daugybė kitų; visi jie taiso lizdus ir peri vaikus.

Skrudėlės, vabalai, peteliškės, bitės išlekia ir išlen-da ant margo svietelio iš savo lindylių, kur per žiemą ramiai miegojo.

Karvės, avys, arkliai, kurie per kiaurą žiemą stovėjo dvokiančiuose tvartuose, su dideliu džiaugsmu išeina į laukus ganyties.

Kaimietis aria lauką ir seja avižas, rugius, kviečius, grikius, miežius, linus, žirnius, kanapes; daržuose sodina bulves, kopūstus, svogūnus, pupas, batvinus, morkas, ropes, ridikus ir daug kitų daržovių.

Kasv. Vanašilis.

DABAR
jums reikia ką tokio palai-
kymui jūsų vikrumo prieš
šaltą pavasario vėją. ir tas
kas yra stiklas Stegmaierio
Malt Estrakto
prieš valgius ir gulant.

Gyvas susidurtina ne
pažadinimu, bet užtai, kad
Stegmaierio Malt Extraktas
maitina sistemą, priduo-
damas taip reikalingų jėgų at-
sispirti pavasario vėjams.

Pabandyk ir vaktuok pa-
sekmes.
Tuzinas bonkų už \$1.50.
Gryno maisto ženklas ant
kiekvieno bonkuto.

STEGMAIER BREWING CO.
Wilkes-Barre, Pa.
Naujas telefonas 977
Bell telefonas 422

Užsirašykite
„DRAUGA“

ALBERT G. GROBLEWSKI,
Savininkas ir Fabrikantas Geriausių
„LENKIŠKŲ-LITUVIŠKŲ VAISTŲ“

Geriausia
Gyduolė
nuo
Skausmo
Deginio
Gulimo
Kataro
Užsikimšimo
Neuralgijos
nuo
Gulimo
Skausmo

ZMIJEČNIK
Medicinis
Skusmo
Krutinėje
nuo
Patulimo
Asma
Dusulio
Styvinio
Skausmo
Skausmo
Raukščių
Kojų

Ypatingos Gyduolės.
Jei sergate užsikimšusiomis ligomis nuo kurių negali pagelbėti nė daktaras, ar ligoninė, ar pasikonsultavę ligonius, aprašyti man savo nesveikumą, bus labai naudinga ir apsaugoma. (Atsimink, jog kiekvienas garbingas daktaras visada pasitiki, kaip ant išpažinties). Užtai nesigėdyk ir nebijok, ką sakysi, o miltai suteiks tau išspręstą gerą gyduolę pagal tavo ligą. Jis sukuriamas kaip reikliausias vaistas, už kurį labai mažai. Reikia rašyti tik vieną laiškelį man, pridedant vienos 2c. markės ant atsakymo, nes kiti laiškeliai atsiųsiu. — Telpi man reikalingame gery agentų kiekvienam daktarami miltams ir jų aplikacijoms. Agentai nuo Lietuviški-Lenkų gyduolės gali uždirbti nuo 50 dol. iki 100 dol. ant mėnesio. Uždarbi duodame komisiškai. Telpi rašyti reikalingam agentams. Kiekvienas Lietuviškas daktaras telpi privalo užtikrinti visada mūsų puikias Lietuviškas gyduoles savo ligoninėje ar namuose. Kad mūsų tautiniai reikalingi galyt pasitikėti mūsų agentais ir reikalingais agentais pinigais dovana kokiame nors suvenyre, toje aplikacijoje. Stenkitės rašyti reikalingam agentams, nes mūsų agentai ir parduotuvės yra Lietuviškas gyduoles, kurias mes gaminame. Rašykite po adresą:

ALBERTAS G. GRABIAUOKAS,
302 Elm & Main Str., Plymouth, Pa.

**Merchants
Banking
Trust
Company,**
Mahanoy City, Pa.

Turi Kapitolo su nnošim-
čiais
\$190.000.00.
Sudėtu pinigų
\$700.000.00.

Mes vedame visoki legi-
lišką biznį.
Musų bankoje galima
susikalbėti: lietuviškai,
lenkiškai, vokiškai ir
angliškai.

JOHN J. MEYER,
Kasininkas.

Kurių skaitytojų prenu-
merata pasibaigusi, tiems
šis numeris bus paskutinis.
Siunčiant pinigus, čekius,
arba „Money Order“, siųs-
kite ant adreso:

„DRAUGAS“,
Wilkes-Barre, Pa.

Kiekvienas privalo žėdyti
nors dalį to, ką jis uždirba
ir padėti geroje, saugioje

Bankoje.

Musų Banka yra tautiška
(National) ir jau nuo 20
metų varo biznį Serantuose.

Mes velijame Jums turėti
rokūdas su mumis, ar būtų
didelės ar mažos.

Mes mokame 3 nuosimti.

**Traders National
Bank,**
SCRANTON, PA.
Mandagumas — musų ypa-
tybė.

**50,000
KNYGU**
Vysai Dykai Del Viru

**BUK
VYRAS**

Ta knyga yra atbūkinė ir slusta yra tyk del vyrų.
Knyga ta prastai, suprastai šodniais paaiska kaip gal
atgauti vyriškumą, išgyditi nuo užuodijimo kraują
arba sypili, nubiegina siekian, patroitiu styprbe, pučkus
ir kitus išuotimus, negromulavima, patroitiu
styprbe, pylva, kiapenti, inkatu ir pusles ligas, roma-
tisma, gonorrhoea arba triperi, naujai igautas lygas,
striktura ir vyssas vyrų lygas, gal būti ligidomas sava
namuose privatiskai, slaptai ir labai pygai.
Ta, dykai igauta knyga, pasakia jums kodėl jūs
kenot ir kaip gauti galutinai išgyditi. Knyga ta yra
krativė šiuos, katrus turo šinoli košnas vėdes arba
nevedes vyras. Ta knyga yra parašita par Daktara,
katras atsydave ilgo laika tyrinejimu tu, specialiskiu
lygu. Tasykit, jog ta knyga yra slusta vysai dykai,
nūmekam už paco, ing užpedita konverta. Nesisk
nekokiu pinigim, tyk parask sava varda, ir adresa ant
žemiaus paduota kuponu, katru siusk mums sendena.
BYKAI CAUTOS KNYGAS KUPONAS.
DR. JOS. LISTER & CO. 1 905 22 Fifth Avenue, Chicago.
Gedotinas Tamsi: 1. 1905 3 amiuso pridėjima, už norie? Jan
Jog Tamista prisitausime man vysai dykai vėna jusa kufga del vyrų.
Vardas: _____ Sloga: _____

Office New Telephone 37.
Residence 1100.
Lietuviu Advokatas.
Jonas S. Lopatto
47-48-49 Bennett Building,
Wilkes-Barre, Pa.
Norintieji pasiskolinti pinigų
ant pirmo mortgage, arba pirkti
namus lai kreipsi.

**First National
BANK,**
PLYMOUTH, PA.
KAPITOLAS \$100.000.00.
PERVIRŠIS \$250.000.00

Didžiausia ir saugiausia
Banka mieste.
Moka 3 nuosimčius nuo
sudėtu joje pinigų.

KAS REIKALAUJA
austinių (krajavų) škapilierių Pases Av.
ir Av. Traides, gali gauti pas mus
visada. Mes idirbame ir reikalaujan-
tius pasiūsiame porą ant pakiuses.
Mrs. A. Smallen, 2737 E. Pacific St.,
Philadelphia, Pa.

M. A. Norkunas,
Vienatinis Lietuvis Išdirbejas

visokių ženklu
draugystė, o y-
patingai: kokardu
guzikučių meta-
liu, ananeliotu
ir padengtu celu-
loidu, šarpu, ve-
liu ir karunu.
Man pavestas dar-
bus atlieka artis-
tiškai.
M. A. Norkunas
162 PROSPECT ST., LAWRENCE, MASS.

UNION TICKET AGENCY.
Seniausia Lietuviška Banka Serantose
ir Vioje Aplinkoje.
Agentura Laivakortų ant Geriausių
Laičių.

Siunčia pinigų kas dien ir visos da-
tos sviete; taipgi perka ir idmalas vi-
cekias pinigais. Idirba visokius doku-
mentus Amerikos ir Lietuvos isimuose.
Ofisas atidarytas kas dien nuo 8-tos
u ryto iki 8-tos val. vak.
Nedėlioje: nuo 10-tos is ryto iki 5-tai
valandai vakare.

Adolf Blau,
Union Ticket Agency,
308 Lackawanna Ave., Scranton, Pa.
Talp-ji turime savo krautuveje dan-
grę visokių maldaknygių ir svietiskų
knygų visokios kalbos.
TELEFONAI: Naujas 303 — Bell 442.

FABIOLE,
garai kardisole Wisenano apysaka.
Vertė VYTAUTAS.
Kaina \$1.00.
Imanoms daugiau kaip viena ag-
sempiorij, suleidžiamas didelis nuo-
stintis. (Gausama pas:
REV. V. VARNAGIRIS,
312 So. 4th St., Brooklyn, N. Y.)

—NAUJA KNYGA—
BIBLIJA
arba sv. Raštas išleistas.
Tik vienas šitas šventraštis yra
katalikiškas.
Kaštuoja \$2.15 persiuntimui.
Adresas:
REV. S. PAUTINIUS,
Mahanoy City, Pa.

**Wilkes-Barre
Deposit & Savings
BANK,**
71 PUBLIC SQUARE,
WILKES-BARRE, PA.
Kapitolas - - \$150.000
Perviršis - - \$375.000
Moka 3-šį nuosimtį nuo sudėtu
joje pinigų.
Banka atdara kasdien nuo 9 ry-
to iki 3 popietu, subatomis nuo
9—12 vidurdienyje.
Galima susikalbėti lenkiškai.

J. F. Gillis,
Pas ji galima gauti visokių
torielku, blidu, stiklu, puo-
du, lampu ir visokių virtu-
vei reikalingu daiktu. Yra iš
ko pasirinkti. Ateikite per-
sitikrinti.
103—104 S. MAIN ST.,
WILKES-BARRE, PA.

TEMIKYTE LIETUVIAI.
Kelione per jures. Tūkstančiai
tūkstančių mūsų tautiečių ke-
liauja in prigimta šali ir is tenai
atgal in Amerika, o visi labiau-
siai užganedinti, kurie perka lai-
vakortes pas:
Jona Nemeth'a
3 N. MAIN ST.,
WILKES-BARRE, PA.
O hodel? Mes turį gerą pridurjima,
pavankio helios, kad tartum kaip ir
paties kompanijos būtų pirke lai-
vakortes. Siunčiamas pinigų pridurjimas ir
pajamais: pavyzdį.

GERIAUSAS PINIGAMS PASIDĖJIMAS.
TAI ŠTAI SI'AME BANKE:
**Merchants National
Bank,**
POTTSVILLE, PA.
Nuo padėtuju pas mus įpinigu gausi 2 nuosimt., jei
padėsi trumpam laui, 3 nuosimt., jei šešiams mėnesiams,
3 ir puse nuosimt., jei padėsi vieniems metams.
Gali pradėti pasidėlioti, jei tnrį \$1.00.
Maloniai kviečiame visus atsilanyti pas mus.
Gerb. O. P. BECHTEL, Prez., A. W. SELTZER, Vice-Pr.,
C. H. MARSHALL, Kasierius.

PIRMUTINE KRAUTUVE
IE IADISYSTA
Bažnytinii Daigtu
„RYZNYCIA“
PO GLOBIA MYKOLO ARKANTOLO,
114 S. Chestnut St., Shenandoah, Pa.

Svakės margos valkimas po 1 svarą 2, 3, 4, 5, ir 14 svarus po
svakės valkimas rantom margitos po 8 svarų, 4, 6 ir 8 svarus po
Pakalimas katali valkimas (vax tapers) pakalis po
Dai situonij dionu pakalis po
Angly už svarą
Aliejos (8 day) už gerdį
Svakės valkimas (Bee) dūl uždėjimo po 3 ir 4 svarus, už svarą
Lietuviškas svakės valkimas po 16 svarų ir 18, svarus po
Svakės Starinavos lietuvine 16 sv. ir 18, už svarą
Svakės 4 sv. ir 6 suakies 4 sv. ir 1 sv.
Altorius svakės (extra) sv. po
Gailtons valkis 1 sv. ir 6, svarus po
Kodylas pranešikas po
Kodylas „translacione“ po
Telpi siuva pulkins banyminius rēbus, talis sosis. Parduoda kiau-
kus, cimberijas, monetracijas.
Galima gauti lietuviškų maldaknygių, kviethų, draugijoms senkithų,
velliavas, kartas ir t. t.
KUN. L. LEVIKAS
presidentas.

ISEJO IS SPAUDOS DAILUS SCENISKI
VAIZDELIAI VARDU
„Degtine“ ir „Katriute.“
KAINUOJA PO 10 CENTU.
Galima gauti
„Draugo“ Spaustuveje.

PIRKITE LABAI NAUDINGAS KNYGUTES
PO VARDU
**„Naminis Valku
Aukleijimas“**
IR
**„Katekizmas Apie
Alkoholū.“**
Kainuoja po 12c. su persiuntimu. Polnas eis instel-
gimui našiaičiu prieglaudos. Galima gauti pas
Kun. A. Staniukyną,
4557 So. Wood St., CHICAGO, ILL.

**„DRAUGO“
SPAUSTUVE**
NAUJAUSIA, DIDŽIAUSIA IR GE-
RIAUSIA GRINTAI ATLIEKA
IVAINŲ IVADIAUSIUS DARBUS
SPAUDINA
PIGIAI
UKEVINTIMUS IR KITOKIUS DARBUS
KONSTUOLIAS, PLAKATUS, TIKETUS,
RAIDĖS STATOMOS DIDELE—NAUJAU-
SIOJO PATENTO—MAŠINA „LINOTYPE“
ADRESUOJITE
„DRAUGAS“
314 E. Market St. Wilkes-Barre, Pa.

TELEPHONE: _____ CABLE ADDRESS: GROCHOWSKI

AGROCHOWSKI & CO.
LAWSON & CO. BANKERS

NAMAS BANKINIS AGENTURA
LAVAKORCIU GELZKIELIO TYKIETU

1. Priimam padėjimus pinigų dėl sutaupinimo su pus-
metiniu nuosimčiu (procentu).
2. Paskoliname pinigų ant morgičiaus ir notų.
3. Išsiunčiame pinigų ir duodame užsakymus in visus
kraštus.
4. Įmainome ir parduodame užrubežinius pinigų pa-
gal tos dienos kursą.
5. Parduodame laivakortes (šifkortes) in prielaukas
Europos ir Amerikos.
6. Parduodame tikietus ant geležinkelio Amerikoje.
7. Padarome aktus rejentelnus su paliudijimu Konsu-
lio.
8. Asekuruojame gyvastį nuo nelaimės ir ugnies (in-
šuriname).

Atsišaukit ir praneškit kokiame laikraštyje šite ap-
garsinima skaitėt, o mes prisijusime dykai puikų kalen-
dorių 1911 metams.

**PARTRAUKIMAS
PINIGŲ
IS EUROPOS
BIURAS INFORMACIJŲ
MAINYMAS
VISORIŲ
PINIGŲ
EUROR
BIURAS
ADVOKATINIS
KANCELIARIJA
REJENTINE**